



ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

Ετήσια διὰ μὲν τοὺς ἐν ταῦθα κ.
κ. συνδρομητάς δρ. διατ. 12.
Ἐξαμηνία 6.
Διὰ δὲ τοὺς ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλ-
λάδι ἐτήσιον 12.
Ἐξαμηνία 6.
Διὰ τοὺς ἐν τῇ Τουρκίᾳ ἡ-
σίου 15.
Διὰ τοὺς ἐν Εὐρώπῃ 20.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

«Δεῖ δὲ καὶ τοὺς Νόμους τῆς Πατρίδος καθάπερ τινὰς θεοὺς δευτέρους συντηρεῖν καὶ ἢ παραβαί-
νει τις αὐτοὺς ἢ θεωρεῖν ἐπιχειρῇ, σπουδῇ πάσῃ κωλύειν καὶ πάντα τρόπον ἐναρτῶσθαι».
(ΙΕΡΟΚΛΗΣ).

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι
τῶν 10 στίχ. δρ. 4.
Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα τὸν
στίχον Δρ. 20.
Διατριβαὶ γίνονται δεκταὶ εὐ-
σχήμως γεγραμμένα καὶ μη-
δαμῶς καθαπτόμεναί τινος
βαναύσως ἢ χλευαστικῶς.
Διὰ πᾶσαν διατριβὴν τὸν στί-
χον λεπτ. 40.

Ἐκ Βραβίλας ἐπέστειλε πρὸς τὴν «Κλειῶν» ἄρ-
θρον ἑκτενὲς εἰς τῶν ἐκεῖσε ὁμογενῶν, ὅπερ μετα-
φέρομεν εἰς τὰς στήλας τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος
καθὼς ἄξιον ἀναγνώσεως, διὰ τὰς ἐν αὐτῇ κρίσεις
τῶν ἀποίκων Ἑλλήνων περὶ τῶν πολιτικῶν ἡμῶν
πραγμάτων καὶ περὶ τῆς ὑπολήψεως ἣν τὸ ἡμέτε-
ρον ἔθνος χαίρει ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

Οἱ ἄποικοι

περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι πραγμάτων.

Ἐν Βραβίλᾳ, τῇ 5/17 ἰανουαρίου. — Καὶ πολὺ
πρὶν καὶ ἅμα τῇ ἀναβάσει τοῦ Δεληγεώργη εἰς τὴν
πρωθυπουργίαν διεθρυσθῆσαν περὶ μεταβολῆς τοῦ
συντάγματος φημί. Ἀλλὰ πρὸς τιμὴν τοῦ νεο-
ροῦ πολιτικοῦ ἐξηλέγχθησαν φροῦδαί. Ἐσχόπου
τότε οἱ αὐλικοὶ νὰ μυκτηρίσωσι καὶ τὸν πολιτικὸν
τοῦτον καὶ χλευάσωσιν ἐπὶ μᾶλλον τὸ βρωμο-
σύνταγμα, ἵνα τὸ ἔθνος δυσανασχετοῦν ἐπὶ τῇ
πολιτικῇ ἀνωμαλίᾳ καὶ ἀβεβαιότητι, ἀποδεχθῇ ὅ,τι
εὐχερέστερον τὴν ἀνατροπὴν.

Ἀπὸ τῆς ὑπουργίας ὅμως τοῦ Βουλγαρο-Γρίβα
τὸ αὐλικὸν κόμμα οὐ μόνον διετράνωσε τὰς ἐνε-
ργείας αὐτοῦ, ἀλλὰ κάπως ἀναφανδὸν ἐργάζεται
διότι ἡ τε βουλὴ καὶ τὸ ὑπουργεῖον κατηρτίσθησαν
κατὰ τὸ πρόγραμμα αὐτοῦ, ἐφημερίδες δὲ τινες ἐκ
τῶν ἑλληνικῶν ἡγοράσθησαν πρὸς παρασκευὴν τῆς
κοινῆς τοῦ ἑλληνικοῦ γνώμης· ἰδέαι δὲ καὶ γινώμαι
καὶ φρονήματα περὶ τοῦ καθεστῶτος πολιτεύματος
καταχωρίζονται ἐν αὐταῖς, ὡς γραφόμεναί δηθεν
ὑπὸ ἐπιφανῶν ἀλλοδαπῶν, ἐνῶ καὶ τῷ τυφλῷ δῆ-
λον, ὅτι χαλκεύονται ἐν Ἀθήναις· ἐνίοι δὲ τῶν πρέ-
σβων τῆς Ἑλλάδος ἐπιστέλλουσι διατριβὰς κατὰ
τοῦ συντάγματος καὶ τῶν πολιτευομένων εἰς ἐγ-
κρίτους Εὐρωπαϊκὰς ἐφημερίδας καὶ πάσῃ μηχανῇ
ἀγωνίζονται νὰ ἀποσπάσωσιν ἀπὸ τῶν σκληροτρα-
χέλων ἀνακτοβουλίῶν τὴν συναίνεσιν.

Ἡ κοινὴ γνώμη ἐν ἀρχῇ μὲν εἶχε δυσπίστως
πρὸς τὰ θρυλήματα. Βραδύτερον δὲ προδηλοτέρων
γενομένων τῶν αὐλικῶν ἐνεργειῶν, καὶ τοῦ αἰτίου
τῆς καχεξίας τῆς χώρας καὶ τῆς ἐξαχρείωσης τῶν
πολιτευομένων ἐπὶ τὸ σύνταγμα ἐπιρριπτομένου, ἡ
κοινὴ γνώμη, τοῦλάχιστον ἡ τῶν ἀποίκων, ἐγένετο
δίχα· τῶν μὲν ἐφεμένων τὴν μεταρρύθμισιν, ἡ καὶ
αὐτὴν ἐπὶ τῆς ἀπολύτου μοναρχίας τὴν ἀνιδρυσιν
πρὸς παῦσιν τοῦ κακοῦ, τῶν δὲ ἀποφαινομένων ὅτι
τὸ σύνταγμα ἄξιον μὲν καὶ καλὸν ἐστίν, ἀλλ' ὅτι
ἡ ἐμμανὴς φιλοπρωτία τῶν ἀρχόντων, μὴ ἐφαρμο-
ζόντων τοῦτο τιμίως καὶ εἰλικρινῶς, ἐπάγει τὴν
δαινὴν τῶν πραγμάτων θέσιν.

Ὅπως ὅμως μετεβλήθησαν αἱ γινώμαι, ἀφ' ἧς ἡ
«Κλειῶν» κατεχώρισεν ἐν ταῖς στήλαις αὐτῆς τὸ
διδασκικὸν ἄρθρον «Ἡ Βασιλεία ἐν Ἑλλάδι», ὅπερ
οὐ μόνον ἐνεποίησε μεγάλην αἰσθησιν, ἀλλὰ καὶ
διεφώτισε τὸν νοῦν τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τοσοῦτον,
ὥστε πάντες οἱ ἀναγνόντες αὐτό, ἡδυνήθησαν ἀ-
προσκόπτως νὰ θέσωσι τὸν δάκτυλον ἐπὶ τῆς πλη-
γῆς. Ἐν τῷ ἄρθρῳ τοῦτῳ ἐπιλύεται κατὰ τὰ δύο
τρίτα εἰς βάρος τῶν αὐλοχολάκων τὸ σκανδαλῶδες
ἑρώτημα «τίς πταίει;» Τὸ δ' ἕτερον τρίτον δέον
νὰ καταλογισθῇ καὶ δικαίως καὶ εὐλόγως εἰς βά-

ρος τῶν κομματάρχων, οἵτινες μόνον τὴν προσω-
πικὴν αὐτῶν φιλοδοξίαν ἔχοντες ἐν ὄψει, γίνονται
ὄργανα τοῦ ἐν παραβύστῳ ἐργαζομένου αὐλικοῦ
κόμματος, ὅπως ἀνέλθωσιν εἰς τὴν ἐξουσίαν πρὸς
ἐξουτελισμὸν ἑαυτῶν, τοῦ πολιτεύματος καὶ τοῦ
ἔθνους.

Ἐγὼ στεροῦμαι τῆς ἱκανότητος καὶ τῆς πείρας
τοῦ ἀρθρογράφου. Ἐπιχειρῶν δὲ νὰ γράψω, οὐδό-
λως προτίθεμαι ν' ἀποφανθῶ γνώμας ἰδίας, αἵτινες
ἄλλως οὐδεμίαν ἔχουσιν, οὔτε βαρύτητα, οὐδὲ ση-
μασίαν, ἀλλὰ νὰ μεθερμηνεύσω τὰς γνώμας, τὰ
φρονήματα καὶ τὰς εὐχὰς τῶν ἀποίκων ἐν συνόλῳ·
διότι καὶ δίκαιον καὶ πρέπον φαίνεται μοι νὰ μάθω-
σιν οἱ τε πολιτευόμενοι καὶ οἱ αὐλικοί, τὸ κοινὸν τῆς
Ἑλλάδος καὶ αὐτὸς ἐπὶ ὁ βασιλεὺς, τίνα φρονεῖ μία
μεγάλῃ μερίδι τοῦ ἑλληνισμοῦ περὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι
ἐσχάτης παραλύσεως.

Ἐὰν ὁ ἀποικιακὸς ἑλληνισμὸς εἶναι ὅρος ἀπα-
ραίτητος ἰσχύος, ἐκτάσεως καὶ μεγαλείου ὡς πρὸς
τὸν καθόλου ἑλληνισμόν· ἐὰν αἱ θυσίαι καὶ τὸ χυ-
θὲν αὐτοῦ αἷμα (ἀνεὺ οὐδὲ τοῦ ἐλαχίστου ἐπιλογι-
σμοῦ συμφέροντος ὑλικοῦ, ἀλλ' ὑπὸ μόνῃς τῆς ἰ-
δεώδους ἐκείνης ὁρμῆς τῶν ἱστορικῶν ἐθνῶν νὰ ἀ-
νακτῇσονται τὴν ἀπολεσθεῖσαν ἐθνικὴν αἵγλην καὶ
ἐλευθερίαν) ἐβάρυναν τὴν πλάστιγγα τῆς ἀνεξαρτη-
σίας· ἐὰν τὸ Πανεπιστήμιον, ἡ Ἀκαδημία, τὰ Ὀ-
λύμπια, τὸ Πολυτεχνεῖον, τὸ Ἀστεροσκοπεῖον καὶ
πάντα τὰ ἄλλα ἱδρύματα, ἐν οἷς ἀναπτύσσεται καὶ
διαπλάσσεται τὸ ἦθος καὶ ὁ νοῦς τῶν ἐλευθέρων
Ἑλλήνων εἶναι δωρήματα αὐτῶν, οἱ ἄποικοι Ἑλ-
ληνες ἔχουσιν οὐ μόνον τὸ δικαίωμα νὰ κηδωνται
περὶ τοῦ ἐπὶ μέρους δι' αὐτῶν συντελεσθέντος ἔρ-
γου, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀξίωσιν τὴν εὐλογον ἅμα καὶ
δικαίαν νὰ ἀκούηται καὶ λαμβάνηται ἐν ὄψει ἡ γνώ-
μη αὐτῶν. Ἀλλ' ὅμως δὲ ἡμεῖς ἀλγοῦμεν τὴν καρ-
δίαν καὶ σχετλιάζομεν καὶ δυσφοροῦμεν οὐχὶ χάριν
ἡμῶν αὐτῶν, διότι ἐκ τῆς ἀγαθῆς καταστάσεως τῶν
ἐλευθέρων Ἑλλήνων οὐδὲν ἡμεῖς ἄλλο προσδοκῶ-
μεν νὰ ἀπολαύσωμεν, ἢ τὴν ἐγκαύχησιν καὶ τὴν
ἐθνικὴν ὑπερηφάνειαν. Ἀστείσμος βεβαίως θὰ ἦτο,
ἀλλ' ἀστείσμος πικρὸς, ἐὰν ἐλέγομεν, ὅτι ἡδυνά-
μεθα νὰ σᾶς εὐχαριστήσωμεν ἀντὶ τοῦ χυθέντος
αἵματος, τῶν θυσιῶν καὶ τῶν δωρημάτων, ἐπὶ τῇ
οἰκτρᾷ καταστάσει τοῦ Προξενικοῦ κλάδου, ὅστις
ὡθεὶ καθ' ἑκάστην τὸν ἀποικιακὸν ἑλληνισμόν εἰς
τὴν ἀρνησιθερίαν. Ἀκούσατε λοιπόν.

Οἱ ἄποικοι Ἑλλῆνες μακρὰν τῆς τύρβης τῶν
πολιτικῶν διασπαραγμῶν καὶ οὐδόλως ἀποβλέπον-
τες εἰς τὰ λάφυρα τῆς ἐξουσίας, ἀναγινώσκοντες
δὲ μετὰ λύπης, ἀηδίας καὶ ἀποστροφῆς τὰς ἀγο-
ρεύσεις ἀμαθῶν ἅμα καὶ κακοβούλων βουλευτῶν
καὶ τὰ ἐξάλλου κομματικῆς ἐμπαθείας ἄρθρα τῶν
ἐφημερίδων τῶν τε ἄλλων κομμάτων καὶ ἐπὶ πᾶσι
τοῦ αὐλικοῦ, δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ οἰκτείρωμεν τὸ
ταλαίπωρον ἔθνος καὶ νὰ μεμφώμεν δημοσίᾳ τοὺς
πολιτικούς ἐξάρχοντας ἐπὶ τῇ εἰς ἣν περιέστησαν
δαινὴ τῆς πατρίδος τὰ πράγματα θέσει διὰ τῆς ἀ-
νηκούστου καὶ ἀπαραδειγματίστου αὐτῶν ἀρχομα-
νίας καὶ πολιτικῆς μηχανορραφίας. Βαρέως φέρου-
σιν οἱ ἄποικοι τὴν ἐν σταθερᾷ μεσημβρίᾳ καλπονο-
θείαν, τὴν ἐξώνησιν τῶν ἀποικίων καὶ ἀθῶν συ-

νειδήσεων τοῦ λαοῦ πρὸς ἄγρην ψήφων, τὴν ἐπι-
δεικτικὴν διανομὴν τῶν θέσεων εἰς τοὺς ὀπαδοὺς
τῆς ἐξουσίας ἐπὶ βλάβῃ τῆς ἱκανότητος, εἰδικότη-
τος, πείρας καὶ ἀρετῆς, τὴν στρατιωτικὴν βίαν καὶ
ἐν γένει πάντα τὰ κακοῦ μὴχανήματα, ὅσα με-
τέρχονται ἅπασαι τῆς Ἑλλάδος αἱ κυβερνήσεις
ἀνεὺ ἐξαιρέσεως, ὅπως στερεωθῶσιν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ.
Ταῦτα εἰσὶν οὐ μόνον ἡ κακοηθεστάτη κατήχησις
τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ καὶ ἀντικρυς τὸ θανάσιμον δηλη-
τήριον ἐνεργοῦν ἀπ' εὐθείας ἐπὶ τὴν καθ' ὅλου καὶ
κατ' ἰδίαν ἠθικὴν τοῦ ἔθνους. Ἡ δρᾶσις δὲ εἶναι
τοσοῦτον ἰσχυροτέρα καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τόσω βε-
βαιότερον ὅσω τὸ κακὸν ἐρχεται ἀνωθεν καὶ ὅσω
τὸ ἔθνος εἶναι νεαρὸν καὶ ἀμόρφωτον.

Ἡ κοινὴ γνώμη τῶν ἀποίκων Ἑλλήνων ἀποκη-
ρύττει ἐμφαντικῶς τὴν διαγωγὴν ἀπάντων τῶν πο-
λιτευομένων ἀνεξαιρέτως καὶ ἀπαιτεῖ καταδῆλως
καὶ ἐντόνως τὴν παῦσιν τῆς πολιτικῆς ἀκολασίας
καὶ τῶν πολιτικῶν κωμωδιῶν. ὧν ἐνεκεν κατέστη-
μεν τὸ παροιμιῶδες ὄνειδος τῆς εὐρωπαϊκῆς δημο-
σιογραφίας, τὸ ἐξουθένημα τῶν κυβερνήσεων καὶ ἡ
χλεύη τῶν ἀνατολικῶν ἐθνῶν. Σεῖς μεθυσκόμενοι
ἐν τῇ ἀρχομανίᾳ, οὐδεμίαν λαμβάνετε αἰσθησιν οὔ-
τε τῆς χλεύης, οὔτε τοῦ κακοῦ. Ἄ· Ἐγὼ (λέγετε) νὰ
γίνω ὑπουργός, πρεσβευτής, πρόξενος καὶ γὰρ μι-
χθήτω πυρί! Τὴν πικρίαν ὅμως τῶν σκωμμάτων
τῆς αἰσχύνης, τῆς χλεύης καὶ τὴν ἀπώλειαν τοῦ
ἐθνικοῦ γοήτρου αἰσθανόμεθα ἡμεῖς οἱ ἄποικοι. Ἐν
ταῖς μετὰ τῶν ἐτεροφύλων ἀναστροφαῖς καταβάλλο-
μεν τοὺς ὀφθαλμούς καὶ καλύπτομεν τὸ πρόσω-
πον ἐν αἰσχύνῃ ἐπὶ τῇ ἐσχάτῃ κυβερνητικῇ ἐξαχρει-
ώσει καὶ ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῶν βουλευτικῶν ῥητο-
ρειῶν. Οἱ μὲν ἐπιπολαίως σκεπτόμενοι καὶ ὑπὸ
προσκαίρου ἀγανακτήσεως παραφερόμενοι ἀποροῦσι
πῶς δὲν ἐξεγίρεται σύσσωμος ὁ λαὸς νὰ θανατώσῃ
τοὺς πέντε δέκα πολιτικούς ταραξίας· οἱ πεῖραν δὲ
μὲν ἐκ τῶν διδαγμάτων τῆς ἱστορίας τῶν ἐμφυ-
λίων πολέμων κεκτημένοι, οὐ μόνον ἀπεύχονται
ἀλλὰ καὶ διαρρήδην ἀποδοκιμαζοῦσι τὴν διὰ χύ-
σεως ἀδελφικοῦ αἵματος θεραπείαν τοῦ κακοῦ. Διό-
τι οἱ ἐμφύλιοι πόλεμοι οὐ μόνον ἐπάγουσι τὴν ὑ-
λικὴν ὀπισθοδρόμησιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἠθικὴν ἐξα-
χρείωσιν διὰ τὸν ἐξερεισισμόν τῶν παθῶν.

Παράδειγμα διδασκικώτατον ἔστω ἡμῖν τοῖς Ἑλ-
λησιν ὁ ἐμφύλιος πόλεμος τοῦ 1862· καὶ ἡ ἐκτοτε
ἐλεεινὴ ὑπὸ πάσας τὰς ἐπὶ ὀφθαλμοῖς καταστάσεις. Μόνῃ
ἐπανάστασις εὐλογος, δικαία, σύμφορος καὶ ἐθνο-
σωτήριος εἶναι ἡ διὰ τῆς ἡθοπλαστικῆς παιδείσεως
ἀμφοτέρων τῶν φύλων καὶ τοῦ κλήρου μόρφωσις
κοινῆς γνώμης καὶ κοινοῦ πνεύματος ἐθνικοῦ. Πρέ-
πει νὰ ἀρθῇ εἰς ἀξίωμα ἡ γνώμη, νὰ καταστῇ δὲ
μέλημα σπουδαιότατον τῆς τε κυβερνήσεως καὶ
τῶν ἰδιωτῶν, ὅτι ἀνεὺ εὐμεθόδου, χρηστῆς ἠθι-
κῆς καὶ φιλοσοφικῆς μέσης παιδείσεως τῶν ἀστῶν,
καὶ ἀληθοῦς καὶ βασιμίου συγκροτήσεως τῶν ἐπι-
στημόνων, καὶ ἀνεὺ τεχνολογικῶν σχολείων ἐν ἐ-
κάστη πρωτεύουσῃ ἐπαρχίᾳ πρὸς ἐκμάθησιν τῶν
βιοποριστικῶν τεχνῶν, τὰ κακὰ ἐν τῇ κοινωνίᾳ
καὶ τῇ πολιτείᾳ ἡμῶν οὐ μόνον δὲν ἐκρίζυνται,
ἀλλὰ καὶ καθίστανται μᾶλλον ἐπικίνδυνα, ὅσω πλεί-
ων χρόνος παρέρχεται. Εἶναι μὲν ἡ ἐργασία αὕτη

μακροχρόνιος, δαπανηροτάτη και χαλεπωτάτη. Άγει όμως ευθέως εις τὸ ποθητὸν ἔπαθλον, ὅπερ ἄφρονες και ἀσυνείδητοι κομματάρχαι και δημαγωγοὶ ἐπικινδύνου ἐπιδιώκουσι διὰ τῶν ἀνατροπῶν.

Δεδικαιολογημένοι εἰσὶ πως, εἰ καὶ τὸ πλεῖστον ἀτελεσφόρητοι καὶ μάταιοι, ἐκεῖνοι τῶν ἐμφυλίων πολέμων, ὅσοι γίνονται κατ' ἀριστοκρατίας καταθλιπτικῆς ἢ κατὰ βασιλέως τυραννοῦντος τὸν λαόν. Ἄλλ' ἐν Ἑλλάδι πῶς θὰ δικαιολογηθῇ ἐν τῇ ἱστορίᾳ ὁ ἐμφύλιος πόλεμος; Ἐν τῷ ἔθνει ἡμῶν δὲν ὑπάρχει ἀριστοκρατία. Ὁ βαρὺς τῆς δεσποτείας κύλινδρος ἱσοπέδωσεν ἀπάσας τὰς ἀρχαίας τάξεις εἰς μίαν καὶ μόνην, τὴν τῶν εὐτελῶν ραγιάδων. Ὁ δὲ βασιλεὺς δὲν τυραννεῖ τὸν ὑπὸν τούτου. Τὸ μόνον ἐλάττωμά του εἶναι, ὅτι δὲν εἶναι μεγαλοφυῆς, ἵνα δύναται νὰ διαγινώσκῃ εὐχερῶς καὶ ἐπακριβῶς τοὺς χαρακτῆρας τῶν πολιτικῶν κατεργαρέων καὶ τῶν ραδιούργων αὐλικῶν.

Καὶ ὅμως οἱ ἄποικοι προαισθάνονται μετὰ μυχίου ἄλγους τὸν ἀναπόδραστον ἐμφύλιον πόλεμον. Ἰδοὺ ποῦ ὠθήσατε τὰ πράγματα. Ἡ ἀμερόληπτος ἐθνικὴ ἱστορία δὲν θὰ καταμεμφθῇ μόνον τὸν Βούλγαρον καὶ Γρίβαν, οἵτινες θὰ θέσωσι τὸ πῦρ, ἀλλὰ καὶ τὸν Ζήμην καὶ τὸν Κουμουνοδούρον, τὸν Δεληγεώργην καὶ λοιποὺς, οἵτινες συνεκόμισαν τὰ ξύλα. Θὰ κρίνῃ μὲν τοὺς μετὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν ἄχρι τῆς ἀναρρήσεως τοῦ συντάγματος πολιτικούς μετ' ἐπιεικείας ἅμα καὶ δικαιοσύνης, διότι καὶ ἄπειροι τῆς πολιτικῆς ἦσαν καὶ πρὸς πολλὰς ἀγρίας ἀξιώσεις τῶν ἀγωνιστῶν εἶχον νὰ παλαίσωσι καὶ πολλὰς αὐθαιρεσίας τῶν προστατῶν λεγομένων δυνάμεων εἶχον νὰ ἐξοικονομήσωσιν. Ἐφ' ὧν δὲ μὴ θὰ πῆσῃ τὸ αἰώνιον ἐθνικὸν ἀνάθημα, διότι ἠδύνασθε διὰ τῆς ὁμονομίας καὶ εἰλικρινοῦς συμπράξεως καὶ τὸ σύνταγμα νὰ ἐφαρμόσῃτε εὐλαβῶς καὶ εὐσυνειδήτως καὶ τὰ ὕλικά συμφέροντα τῆς χώρας νὰ προαγάγῃτε θαυμασίως καὶ κοινὴν γνώμην νὰ μορφώσῃτε διὰ τῆς παιδείσεως καὶ ἡθοιοῦσεως τοῦ λαοῦ καὶ τὴν αἴγλην τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους νὰ τηρήσῃτε ἐν τῇ Ἀνατολῇ διὰ τοῦ ἀξιώματος καὶ τῆς ἐπιδράσεως κυβερνήσεως ἡθικῆς, ἐδραίας καὶ διαρκοῦς καὶ διὰ προξένων τιμίων, ἀδωροδοκῆτων καὶ τῶν γενικῶν συμφερόντων τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐμφορουμένων.

Μὴ παραπονεῖσθε νῦν διὰ τῶν κραυγῶν καὶ διαμαρτυρῶν ἐν τῇ Βουλῇ καὶ τῶν πατριωτικῶν ἄρθρων ἐν ταῖς ἐφημερίαις ὑμῶν. Δὲν δύνασθε νὰ ἀπαλλαγθῇτε τῆς εὐθύνης συσπειρούμενοι περὶ τὸ σύνταγμα. Ἐπέσατε εἰς ὃν εἰργάσθητε βόθρον. Ἄπας ὁ βίος ὁ πολιτικὸς ἀπάντων ὑμῶν τῶν πολιτευομένων, δὲν ἦτο ἡ ἐπορκία συνταγματικῆ, φανακισμὸς καὶ διαφθορά τοῦ λαοῦ, καταδολιεύσεις τοῦ συντάγματος, καλπονοθεύσεις, στρατιωτικὴ βία καὶ στρατιωτικοὶ προβιάσμοι. Ἐντεῦθεν δὲ ἐξαχρείωσις τοῦ στρατοῦ, διορισμοὶ τῶν εὐνοουμένων εἰς τὰς λειτουργίας τοῦ κράτους καὶ ἐντεῦθεν ἡ θεισθηρία, ἡ ἐπάρατος καὶ βαρεῖα νόσος τῆς νεολαίας, μηχανήματα πρὸς τὸ ὑποσκελίζειν ἀλλήλους, συκοφαντία καὶ ψεῦδος ἐνώπιον τοῦ Ἡγεμόνος. Τοιοῦτοι ὑπῆρξατε ἄχρι τῆς χθὲς, τοιοῦτοι εἴσθε καὶ σήμερον, ὅτε προσκαλεῖτε τὸν ἀθῶν λαὸν νὰ γείνῃ συνέννοχος ἐν ταῖς κραυγαῖς καὶ διαμαρτυρῶν ὑμῶν. Δὲν ἀπολαύετε πλέον οὔτε τῆς ὑπολήψεως, οὔτε τῆς πίστεως αὐτοῦ. Εἴσθε πολιτικοὶ χρεωκόποι. Ἄπαντες πταίετε καὶ ἄπαντες εἴστε ἀξιοὶ κατακρίσεως. Ἄπαντες ἐγονάτισατε πρὸ τῶν αὐλοκολάκων καὶ τῶν ἀφωσιωμένων καὶ ἄπαντες ἐτείνατε τὸν τράχηλον πρὸς ἐμβολὴν τοῦ αὐλικοῦ κλοιοῦ. Διότι ἄπαντες διὰ τῶν πράξεων ὑμῶν κατεστήσατε ἀδύνατον τὴν λειτουργίαν τοῦ πολιτεύματος καὶ ἐπηγγέλητε σιωπηρῶς, ἢ φανερώς τὴν κατάλυσιν αὐτοῦ.

Ἄλλως δὲν ἐξηγεῖται, οὔτε ἡ πρωτοβουλία τοῦ αὐλικοῦ κόμματος νὰ συλλάβῃ τὸ σχέδιον οὔτε ἡ τόλμη αὐτοῦ νὰ ἐνεργῇ ἀναφανδόν. Τί παράδοξον ἂν ὁ βασιλεὺς βαρυνθεὶς ἀπὸ τοῦ 1864 ἐκ τῆς πολιτικῆς ἀνωμαλίας, συνέλαβε τὸ σχέδιον νὰ ἀπαλλαγθῇ ὑμῶν τῇ μεταρρυθμίσει τοῦ πολιτεύματος; Τὸ αὐλικὸν λοιπὸν κόμμα εἶναι ὁ μηχανικὸς, ἄπαντες δὲ ὑμεῖς οἱ ἐργάται αὐτοῦ. Οὐδὲ πρότασιν θὰ ἐπεχειρεῖ νὰ ποιῇ τούτο, ἐὰν δὲν ἐγίνωσκε τὴν ἱστορίαν τῆς πολιτείας ἐκάστου ὑμῶν. Ἀπατήσαντες τὸν λαὸν καὶ τὸν στρατὸν, ἐξέθρονίσατε καὶ ἐ-

ξεδιώξατε ὀχλοτερπῶς τὸν πρῶτον βασιλέα καὶ εὐεργέτην τοῦ ἔθνους. Ἀπὸ τῆς ἀπελάσεως αὐτοῦ ὅμως ἄχρι τοῦ νῦν ἀποδεικνύεται ἀριδύλως ὅτι δὲν ἔπαιε τόσον ὁ Ὀθων, ὅσον ὑμεῖς αὐτοί. Διότι καὶ μετὰ τὴν ἔλευσιν τοῦ νῦν βασιλέως τὰ πράγματα διάκεινται εἰς χείρονα κατὰστασιν. Τὸ δὲ αἰσχρότατον εἶναι ὅτι, ὡς τότε τὸν Ὀθωνα, οὕτω καὶ νῦν, αἰτιᾶσθε τὸν Γεώργιον ἐπὶ ταῖς ἀνομίαις καὶ τῇ πολιτικῇ ἀσελγείᾳ ὑμῶν αὐτῶν.

Τοιοῦτοι ὄντες παρίστασθε εἰς τὸ μέσον ὡς πρόμαχοι τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος, καὶ φίλοι καὶ κηδεμόνες τοῦ λαοῦ. Κατηγορεῖτε δὲ σήμερον τὰς τοῦ Βούλγαρη καὶ Γρίβα πράξεις, ἃς ὑμεῖς χθὲς ἐπράττετε. Νομίζεται ὅτι ὁ ἀποκλεισμός, ἡ συκοφαντία, τὸ ψεῦδος καὶ ἡ φενάκη ζῶσιν αἰωνίως; οὐχί. Ἡ κακία, ἡ ἀνομία, ἡ ἀδικία εἶναι παραπτώματα, εἶναι νοσήματα τῆς φύσεως τοῦ ἀνθρώπου, ἅτινα θάπτον ἢ βράδιον ἐπάγουσι τὴν φθορὰν αὐτοῦ. Μόνῃ ἡ ἀγαθότης, ἡ εὐπραγία, ἡ δικαιοσύνη, ἡ ὁμόνοια καὶ ἡ εἰλικρίνεια ἐπιρρύνουσι τὸ τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν. (Ἀκολουθεῖ).

Τὰ κατὰ τὴν ἐν Σύρῳ εὐεργετικὴν Τράπεζαν ΠΑΝΔΩΡΑΝ.

Καὶ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, καίτοι συνελθόντων ἐν τῷ καταστήματι τῆς Τραπεζῆς «Πανδώρας» τοσοῦτων μετόχων, ὅσοι ἐπῆρουν εἰς νόμιμον ἀπαιτίαν, ἢ συνέλευσις δὲν προσέβη εἰς τὰ ἔργα αὐτῆς, κυρίως μὲν διότι πολλοὶ ὑπῆρχε φόβος ὅτι ἠδύνατο νὰ καταπέσῃ τὸ οἰκοδόμημα, ἐν ᾧ ἡ συνεδρίασις, ἔπειτα δὲ καὶ διότι πολλοὶ τῶν κ. μετόχων δὲν προσῆλθον εἴτε διότι βραγδαῖα κατέπιπτε βροχὴ, εἴτε καὶ διότι ὑπώπτευον ἐνδεχόμενον δυστύχημα. Οὐχ ἥτον ἡ Συνέλευσις παρεδέξατο, τῇ προτάσει τῶν προσωρινῶς διεσπυνόντων αὐτὴν, ἵνα ἀναβάλῃ τὰς ἐργασίας τῆς διὰ τὴν 2αν Μαρτίου, ἥτοι τὴν πρώτην Κυριακὴν τῶν νηστεϊῶν, τῆς αἰθούσης τοῦ Γυμνασίου ὁρισθείσης ὡς μέρους καταλλήλου πρὸς τὴν συνεδρίαν ταύτην. Ἡ παράτασις αὕτη ἦτο ἀπαιτητὴ διὰ πολλοὺς λόγους, ἰδίως δὲ διὰ τοὺς ἐξῆς: Α'. Διὰ νὰ δυνήθῃ ὁ κ. Διευθυντὴς νὰ ἀντικαταστήσῃ τίτλους τινὰς μετόχων διὰ τίτλων νέων μετόχων, καὶ πρὸς τοῦτο προτρέπονται οἱ κάτοχοι τοιούτων τίτλων νὰ προσέλθωσι καὶ αἰτήσωνται τὴν ἀντικατάστασιν ταύτην, ὅπως μὴ γεννῶνται ἀμφιλογίαι περὶ αὐτῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς λογοδοσίας τοῦ κ. Διευθυντοῦ. Β'. Διὰ νὰ δυνήθῃ ὁ αὐτὸς κ. Διευθυντὴς νὰ τακτοποιήσῃ τοὺς λογαριασμοὺς τῆς Τραπεζῆς, συμπεριλαμβάνων ἐν αὐτοῖς καὶ τὸν ἰσολογισμόν τοῦ ἐκ Σπετσῶν ὑποδιευθυντοῦ κ. Δ. Γκούμα, ὅστις ἀπελύθη παρὰ τοῦ ἀνακριτοῦ Ναυπλίας, ὡς ἀποδειχθεὶς ἀθῶος τῆς ἀπαγγελθείσης αὐτῷ κατηγορίας, ὅτι δῆθεν, ὑπεξαίρεσας τοὺς τίτλους τῶν ἐν Σπέτσαις κ. Μετόχων καὶ συναρπάσας τὰ γραμματῖα τῆς ἐταιρίας καὶ τὰ βιβλία, ἐσκόπει νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Καθόσον οὗτος ἦλθε καὶ παραμένει ἐνταῦθα ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ παραδώσῃ τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ εἰς τὴν συνέλευσιν καὶ κριθῇ ἐκ τούτων ἂν κακῶς ἢ καλῶς ἀντεπροσώπευσεν τὴν ἐταιρίαν ἐν Σπέτσαις, καὶ ἂν δικαίως ἢ ἀδίκως ἐπαύθη παρὰ τοῦ συμβουλίου τῆς θέσεως τοῦ ὑποδιευθυντοῦ. Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου παρακαλεῖται ὁ κ. Διευθυντὴς νὰ ἀσχοληθῇ ἀμέσως ὅπως μὴ παρέχῃ τῇ συνέλευσει πράγματα καὶ τὸ ἐκκρεμὲς τῆς ὑποθέσεως ταύτης. Γ'. Ὅπερ καὶ τὸ σπουδαιότατον, διὰ νὰ δυνήθωσιν οἱ ἐν Σμύρνῃ καὶ ἀλλὰ ἄλλοι κ. μέτοχοι νὰ συμμορφωθῶσι κατὰ γράμμα πρὸς τὸ ὁγδοὺν ἐδάφιον τοῦ Ζ'. ἄρθρου τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Τραπεζῆς, ἥτοι νὰ πέμψωσιν ἐνταῦθα τοὺς ἑαυτῶν τίτλους διὰ νὰ τοὺς παρουσιάσωσιν οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν εἰς τὴν Συνέλευσιν καὶ ἀναγνωρισθῶσιν ὡς κύριοι αὐτῶν, ἢ νὰ καταθέσωσιν αὐτοὺς δεκαπέντε ἡμέρας πρὸ τῆς συνελεύσεως εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἀντιπροσώπους, οἵτινες ἐπιθεωροῦντες τὰ πληρεξούσια αὐτῶν, δεόν νὰ βεβαιώσωσι ὅτι κατετίθησαν παρ' αὐτοῖς οἱ τίτλοι οὗτοι. Τούτο ἐκρίναμεν ἀναγκαῖον νὰ δημοσιεύσωμεν, καθόσον παρετηρήθη ὅτι πολλοὶ τῶν ἐκτὸς διαμενοντῶν κ. μετόχων ἀπέστειλαν ἐνταῦθα πληρεξούσια ἐπιθεωρημένα μὲν παρὰ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Τραπεζῆς «Πανδώρας», μὴ φέροντα ὅμως καὶ τὴν ῥητὴν ἐπιβεβαιώσιν ὅτι κατετίθησαν οἱ τίτλοι οὗτοι παρὰ τῷ ἀντιπροσώπῳ ἄλλ' ὅτι ἐπεδείχθησαν αὐτῷ. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ἐπιδεικνύει τιτὶ πολλὴ διαφέρει τοῦ παρακατατίθῃ αὐτῷ τούτο, ἀνάγκη ὅσοι τῶν κ. Μετόχων ἐπιθυμοῦσι νὰ ἀντιπροσωπεύωσιν ἄνευ ἀντιρρήσεων ἐλλόγων παρὰ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἐν τῇ εἰρημένῃ συνέλευσει νὰ συμμορφωθῶσι κατὰ γράμμα πρὸς τὴν ῥηθείσαν διάταξιν, ὅπως μὴ γένηται ἡ ἀδιαφορία αὐτῶν ἀφορμὴ ἐνοστάσεων καὶ ἀκαιρολογίας, ἥτις ὀφείλει νὰ ὑποχωρήσῃ εἰς τὴν ῥητὴν διάταξιν τοῦ Καταστατικοῦ ἔχουσιν ἐπὶ λέξεως οὕτως: Ἀρθρ. Ζ'. . . . «Οἱ δὲ ἀλλοχῶν διαμενοντες κύριοι μέτοχοι ἔνα δύνανται νὰ ἀντιπροσωπεύωσιν διὰ πληρεξουσίων ἐν τῇ Συνέλευσει, πρέπει νὰ καταθέσωσι δέκα πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς συνελεύσεως

πρὸς τίτλους τῶν εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἀντιπροσώπους παρ' ὧν θέλει θεωρεῖσθαι τὸ πληρεξούσιον, ἐν ᾧ θὰ βεβαιουῖται ἡ κατάθεσις.»

Ὁ κ. Νικόλαος Ἐλευθερίου.

Ἐν ἡμέραις ἐν αἷς οἱ σεβαστοὶ γέροντες τῆς ἡμετέρας πόλεως, ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον ἡμέρα βαδίζουσι πρὸς τὸ τέμα τοῦ βίου, τὰς γλυκυτέρας ἀναμνήσεις τῆς ἐν ἡμῶν πατρικῆς ἀναστροφῆς τῶν καὶ τῆς τῶν κοινῶν διοικήσεως καὶ ταλειπόντες, εἰς τούτων, ὁ κ. Νικόλαος Ἐλευθερίου, ἐξ ὧν δρας μὲν τὴν καταγωγὴν ἔλκων, ἐν τῇ πόλει δὲ ἡμῶν ἐγκατασταθεὶς μετὰ τῶν πρώτων αὐτῆς οἰκιστῶν, καὶ ὑπὲρ ταύτης ὅσον ἠδύνατο μοχθήσας καὶ ὡς δημοτικὸς ἀρχὼν καὶ ὡς ἀστυνομικὸς διευθυντὴς ἔδωκεν ἡμῖν ἀφορμὴν νὰ χαράξωμεν ὀλίγας περὶ αὐτοῦ γραμμάς διὰ τὴν ἐξῆς αἰτίαν. Ὁ σεβάσμιος οὗτος γέρων μετὰ θαυμαστῆς ἀταραξίας ἀτενίζων πρὸς τὸν πεπρωμένον τῇ ἀνθρωπείᾳ φύσει θάνατον, εὐηρεστάθην νὰ καλέσῃ τοὺς ἑαυτοῦ φίλους εἰς μικρὰν ὁμήγυριν, κατὰ τὴν 30 Ἰανουαρίου, καθ' ἣν ἀφού ἀνήγγειλεν αὐτοῖς ὅτι κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἐορτάζει τὰ γεννέθλια αὐτοῦ πρὸς δὲ καὶ τὴν ὁδοποκονταετηρίδα τοῦ προσεφώνησε τὰ ἀκόλουθα. «Κύριοι! Ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον σήμερον σὰς συνεκάλεσα περὶ ἐμὲ εἶναι νὰ σοῦς ἀναγγείλω ὅτι ἐορτάζω τὰ γεννέθλιά μου καὶ ἰδίως ὅτι συμπληρῶ τὸ 80ον τῆς ἡλικίας μου ἔτος. Τὰ ἔτη ταῦτα διήλθον ἐν εἰρήνῃ, καὶ εὐτυχίᾳ καὶ πάντοτε τυτῆχσας νὰ ἔχω περὶ ἐμὲ καλοὺς φίλους, ἐκ τῶν ὁποίων ὀλίγοις τῶν μόνων εἰς τὴν ζωὴν. Εὐχομαι δὲ καὶ εἰς ὧν καὶ καθὼς νεωτέρους νὰ διέλθῃτε τὴν ζωὴν σας ὅπως καὶ ἐγώ. Μὴ σοῦς φοβίξῃ ὁ θάνατος, διότι εἶναι ποτήριον ἀναπόφευκτον διὰ τὸν ἄνθρωπον, εἶναι κοινὸν πάθημα καὶ διὰ τοὺς βασιλεῖς καὶ διὰ τοὺς ἀρχοντας καὶ διὰ τοὺς ἰδιώτας καὶ διὰ τοὺς πτωχοὺς, ἃς σὰς φοβίξῃ μᾶλλον ἡ ζωὴ, ἡ περιέχουσα ὅλα τὰ δεινὰ τοῦ κόσμου τούτου. Ὁ θάνατος μοὶ φαίνεται πολὺ καλλίτερος ἀπὸ ὅ,τι τὸν νομίζομεν, διότι εἶναι μὲν πικρὸν τὸ φάρμακον μὲ τὸ ὁποῖον μᾶς ποτίζει, ἀλλὰ μᾶς φέρει μετὰ ἑνα ὕπνον αἰώνιον τοῦ σώματος εἰς μίαν ζωὴν νηριάκις καλλιτέραν, δηλ. εἰς τὴν ἀθανασίαν τὴν ὁποίαν ἡματῶς ἐδῶ εἰς τὴν γῆν μὲ πᾶσαν θυσίαν μας ζητοῦμεν νὰ «εὐρωμεν. Τὴν ιδέαν δὲ αὐτὴν τὴν παρήγορον μᾶς ἐμπνέει ἡ θρησκεία, ἡ ὁποία εἶναι ὁ λύχνος τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἡ παρηγορία αὐτοῦ εἰς ὅλας τοὺς θλίψεις καὶ τὰς δυστυχίας. » Σὰς παρακαλῶ κύριοι νὰ προσέξῃτε μὴ εἰσδύσῃ εἰς τὴν κοινωμένην ἢ πεποίθησις ἢ ὀλεθρία περὶ τοῦ ὅτι ἡ θρησκεία καὶ ἡ ἀθανασία τῆς ψυχῆς εἶναι φαντασιοπληξίαι καὶ μωρολογήματα. Ὁ πολιτισμός, ἡ κοινωνία καὶ τὰ ἥθη ὁμοιάζουσι μὲ κομπολόγιον, τοῦ ὁποίου δεσμός εἶναι ἡ πεποίθησις εἰς τὴν ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς. Διαρρήξατε τὸν δεσμόν αὐτόν καὶ τὰ πάντα καταπίπτουσιν, καὶ τὰ πάντα διαδέχεται ἡ ἀμέσως ὁ ὕλισμος. Ὁ ὕλισμος λοιπὸν εἶναι ὁ πατὴρ ὧν πῶν κακῶν τῶν ἐξευγενισμένων ἔθνων, εἶναι ἡ μάλιστα τῆς κοινωμένης. Ἡ παρούσα κοινωνία κατέχεται ὑπὸ τρομεροῦ νοσήματος, ὑπὸ ἡθικοῦ καρκίνου, ἀπειλοῦντος νὰ τὴν ἀναρπάξῃ. Τὸ νόσημα τούτο εἶναι ὁ ὕλισμος. Τὰ μεγαλοπρεπῆ μνημεῖα τῶν Παρισίων δὲν τὰ κατέκαυσεν τὸ πετρέλκιον ἀλλὰ ὁ ὕλισμος. Τῷ ὄντι εἶναι βέβαιον ὅτι ἀπ' ἧς στιγμῆς πεσθῇ τις ὅτι τὰ πάντα τελειώνουσιν ἐδῶ εἰς ταύτην τὴν γῆν, καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχει τίποτε μετὰ ταύτην τὴν ζωὴν, δὲν μένει πλέον εἰμὴ νὰ ἐπικαλεσθῶμεν τὴν βίαν, νὰ προκαλέσωμεν πανταχοῦ ταραχὰς καὶ ἀνησυχίαν, διὰ νὰ «εὐρωμεν ἐν τῇ εὐνοικῇ ταύτῃ ἀταξία τὰ μέσα ὅπως ἰκανοποιησώμεν τὰς κτηνώδεις ὀρέξεις μας, τὴν φιλοδοξίαν μας, καὶ νὰ κορέσωμεν τὰ πάθη μας. Βλέπετε λοιπὸν ὅτι ὄχι μόνον ἡ θρησκεία ἀλλὰ καὶ αὕτη ἡ κοινωνία ἀπαιτοῦσι νὰ φεύγωμεν τὸν ὕλισμόν καὶ νὰ πιστεύωμεν τὴν ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς. Παύω, κύριοι, διότι δὲν δύναμαι νὰ ὁμιλήσω περισσώτερα, τούτο μόνον σὰς λέγω, ὅτι ἀπόθως βαρύνει πρὸς τὸ τέλος, διότι πιστεύω ὅτι ἡ ψυχὴ εἶναι ἀθάνατος, καθόσον αἰσθάνομαι ὅτι ἐνῶ τὸ σῶμά μου ἐγήρασεν, αὐτὴ, καθόσον δὲν ἐμποδίζεται ἀπὸ τὴν ἀδιαθεσίαν αὐτοῦ, διατηρεῖται νέα πάντοτε. Διὰ τούτο δὲ καὶ εἰς τοὺς ἐπρωτῶντάς με ἂν φοβῶμαι τὸν θάνατον ἀποκρίνομαι τὰ τοῦ Προφήτου Δαβὶδ· «ἡτοιμάσθην καὶ οὐκ ἔταράχθην.» Εἰς τοὺς συνετοὺς τούτους λόγους τοῦ σεβαστοῦ γέροντος, ἀντεφώνησεν ὁ κ. Καραδέλας ἐκ μέρους τῆς ὁμηγύρεως, εὐχαριστήσας αὐτὸν διὰ τὰς μεμετρημένας καὶ σοφὰς νοουθεσίας του, προσθεὶς ὅτι ἡ ὁμήγυρις εὐχεται ἵνα ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἔχῃ τὴν εὐτυχίαν νὰ βλέπῃ αὐτὸν προεδρεύοντα τρόπον τινα αὐτῆς καὶ ἐνωτίζηται τῶν πολυτίμων καὶ σοφῶν παραγγελλμάτων του. Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Ἐλευθερίου διέταξε καὶ προσένευ' ὡς τῇ ὁμήγυρι γλυκίσματα καὶ ἀναψυκτικὰ ποτά, ἥτις γευθεῖσα αὐτῶν ἐπὶ εἰς ὑγίαν αὐτοῦ. Ταῦτα κατὰ καθῆκον ἐδημοσιεύσαμεν ὅπως γνωστῇ ὅτι πολῦτιμον χρῆμα ἂν πόλλυσιν, ὁ σοφοῦ καὶ ἐμπείρου τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων γέροντος ἀποστερούμενος.

Ἡ ἐντιμος Κοσμητεία τῆς παρ' ἡμῖν Σχολῆς τῶν ἀπόρων παίδων, οὐδενὸς φειδομένη μέσου ὅπως πορίσῃ εἰς τὰ παρ' αὐτῆς προστατευόμενα ἀπορὰ

παιδιά πᾶσαν περίθαλψιν καὶ περιποίησιν, προϋνόη-
σε νὰ διορίσῃ ἐπιτροπὰς ἐκ Κυριῶν καθ' ἀπάσας τὰς
συνοικίας, ὧν τὰ καθήκοντα ἐν τῇ παρὰ πόδας δη-
μοσιουμένη ἄγγελίᾳ αὐτῆς διαλαμβάνονται. Ἐ-
παινοῦντες τὸν ζῆλον τῶν ἀξιοτίμων μελῶν τῆς
Κοσμητείας, δὲν ἐμφιβάλλομεν, ὅτι αἱ ἀξιοτίμοι
κυρίαί τῆς ἡμετέρας πόλεως, αἱ κληθεῖσαι εἰς τὸ
φιλάνθρωπον τοῦτο καθήκον, θέλουσι παράσχη ἡ-
μῖν ἀφορμὰς ὡς τάχος νὰ ἐκφέρωμεν ὑπὲρ αὐτῶν
ἐπαίνους τοὺς προσήκοντας, καθόσον γινώσκουμεν
ὅτι ὁσάκις ἐκλήθησαν εἰς δημοσίαν τινὰ φιλαν-
θρωπίαν, πάντοτε ἐφιλοτιμήθησαν νὰ ὑπερακοντί-
σωσι τὰς προσδοκίας τοῦ κοινού.

ΣΧΟΛΗ ΑΠΟΡΩΝ ΠΑΙΔΩΝ ΕΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ.

Ἡ Κοσμητεία τῆς ἐν Ἑρμουπόλει Σχολῆς τῶν Ἀπόρων
Παιδῶν συνελθοῦσα εἰς συνεδρίαν ἐν τῷ καταστήματι αὐ-
τῆς ἐν ἀποφασίᾳ περὶ τῶν ὑπὲρ τῆς Σχολῆς καταλλήλων
ἡθικῶν καὶ ὕλικῶν μέσων, οὐκ ἐκείσθαι ὅτι πρὸς ταῖς ἄλλαις
αὐτῆς ἐνεργείαις πρέπει νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν συνδρομὴν τῶν
φιλανθρώπων κυριῶν τῆς Ἑρμουπόλεως, αἵτινες ἀείποτε ἐδεί-
χθησαν προθυμοὶ εἰς πᾶσαν ἀγαθοεργίαν.

Λαβοῦσα ὑπ' ὅψιν ὅτι ἡ γυνὴ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐκτιμήσῃ
πρεπόντως τὸ φίλτρον τῶν γονέων πρὸς τὰ τέκνα, ἐπομένως
τὸ ὀδυνηρὸν τῆς στερήσεως τῆς μητρικῆς στοργῆς καὶ οἰκί-
ακῆς περιβάψεως, ἣν στερῇσιν πάσχοι τὰ ἐγκαταλειμ-
μένα καὶ ἄπορα παιδιά τῆς εἰρημένης Σχολῆς, θύματα τῆς
ὀρφανίας, τῆς ἀνεχίας καὶ ἀπαιδευσίας, ἐστὶν ὅτε τῆς φαν-
λοσύνης, τῆς ὀκνηρίας, καὶ ἐν γένει τῆς ἐλλείψεως μέσων ἡθι-
κῶν καὶ ὕλικῶν τῶν γονέων αὐτῶν, ἀπεφάσισε τὴν σύστασιν
πέντε ἐπιτροπῶν ἐκ κυριῶν κατὰ τὰ διάφορα τμήματα τῆς
πόλεως, ὧν ἡ ἐνέργεια καὶ ἡ δικαιοδοσία κανονίζεται ὡς ἑξῆς:

α.) Ἀπασαί αἱ ἐπιτροπαὶ θέλουσι παράσχει τὴν ἡθικὴν
αὐτῶν ὑποστήριξιν ὑπὲρ τῆς Σχολῆς, προτρέπουσαι τὰ κατὰ
τὰς γειτονίας αὐτῶν τυχόν εὐρισκόμενα ἄπορα παιδιά ὅπως
προσελθῶσιν εἰς τὴν Σχολὴν, ἐξηγοῦσαι τὸν σκοπὸν τῆς εἰ-
ρημένης Σχολῆς εἰς τοὺς τυχόν ἀγνοοῦντας, καὶ παριστῶσαι
τὰ ἐκ τῆς εἰς αὐτὴν τακτικῆς φοιτήσεως προσδοκώμενα ἀ-
γαθὰ ἀποτελέσματα.

β.) Θέλουσι παράσχει πᾶσαν ἐφικτὴν περίθαλψιν εἰς τὰ
ὅλας ἐγκαταλειμμένα ἐξ αὐτῶν, ἢ προσλαμβάνουσαι αὐτὰ
εἰς τὰς οἰκίας, ἐὰν ἔχωσιν ἀνάγκην ὑπηρετῶν ἢ συνιστῶσαι
τὴν τοιαύτην προστασίαν εἰς ἄλλας οἰκίας, ἐχούσας ἀνάγκην
τοιοῦτων παιδιῶν διὰ τὴν οἰκιακὴν ὑπηρεσίαν. Θέλουσι δὲ
φροντίζει ὅπως τὰ τυχόν προσληφθέντα εἰς γνωστὰς τῶν
οἰκίας τοιαῦτα τέκνα ἐγγραφῶσιν εἰς τὴν Σχολὴν.

γ.) Θέλουσι παρακληθῇ ὅπως ἐνίοτε φροντίζωσι περὶ τῆς
ἐνδυμασίας αὐτῶν, στέλλουσαι εἰς βαπτρίας πρὸς ῥάφην τὰ
ὑφάσματα, ἃ θέλομεν ἀποστέλλει αὐταῖς.

Τελευταίον θέλουσι προτρέπει τὰς φιλανθρώπους κυρίας εἰς
ὑποστήριξιν τῆς Σχολῆς δι' οἰωνοῦ ἢ μετὰ ἡθικῶν ἢ ὕλι-
κῶν, ἃτινα ἀφίμεν εἰς τὴν ἐπινοίαν καὶ δραστηριότητα αὐ-
τῶν, ἵνα συνενομένων οὕτω τῶν ἐνεργειῶν, τὸ ἀγαθοεργὸν
τοῦτο ἴδρυμα ἀποκτήσῃ ἐπὶ πλέον τὸ ἐνδιαφέρον τῆς κοι-
νωνίας, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ὁποίας συνέστη. Διότι εἶναι μὲν ἀ-
ρετὴ τὸ ζῆν χωρὶς νὰ βλάβῃ τις τὸν πλησίον· ἀλλ' ἐνόςω
αἱ καλὰ λεγόμεναί τῆς κοινωνίας τάξεις, ἐνόςω οἱ εὐπλου-
τοι πολῖται καὶ κυρίαὶ περιορίζονται μόνον εἰς ταῦτα, ἢ ἀ-
ρετὴ αὕτη εἶναι ἀρνητικὴ, ἐν ᾧ τὸ εὐεργετῆν τὸν ἀδύνατον,
καὶ ἄπορον εἶναι ἡ χριστιανικωτέρα τῶν ἀρετῶν διατυπω-
θεῖσα εἰς τὸ ἀξιωματικόν τοῦτο ῥητὸν τοῦ Θεανθρώπου
ἀφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τῶν ἀδελφῶν μου τούτων τῶν ἐλα-
χίστων ἐμοὶ ἐποιήσατε.

Ἐπὶ τοιαύταις χρισταῖς ἐλπίσιν ἡ Κοσμητεία λαμβάνει
τὴν τιμὴν νὰ ὀνομάσῃ μέλη τῶν εἰρημένων πέντε ἐπιτροπῶν
τὰς κατωτέρω σημειούμενας ἀξιοτίμους καὶ φιλανθρώπους
κυρίας.

Ἐν Σύρῳ 30 Ἰανουαρίου 1875.

Ὁ Ἐφορὸς

(Τ. Σ.) ΠΑΥΛΟΣ ΤΣΟΛΑΣ.

Οἱ Κοσμητορες

Κ. ΣΑΔΤΑΜΠΑΣΗΣ,

Θ. Π. ΚΑΛΟΥΤΑΣ,

ΤΙΜ. Δ. ΑΜΠΕΛΑΣ,

Ν. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Α'. Ἐπιτροπή. (Περιφέρεια ἀγ. Νικολάου, ἀρχομένη ἀπὸ
Βαπορίων μέχρι Χειμάρρου, θεάτρου καὶ οἰκίας Καραγιαννά-
κη.) Αἱ κυρίαί: Σμαράγδα Δ. Βαφιδάκη, Κορνηλία Κοπκίλη,
Ἀσπασία Στεφ. Γαλάτη, Καλλιόπη Θ. Καραγιαννάκη.

Β'. Ἐπιτροπή. (Περιφέρεια Πλατείας, ἐκτεινομένη μέχρι
Μεταμορφώσεως, θεάτρου καὶ Ἑθνικῆς Τραπεζῆς.) Αἱ κυρίαί:
Καλλιόπη Αὔγουινου, Χαρ. Βουρδουμπάκη, Ἀναστασία Ἑμμ.
Μαγκάκη, Μετομένη Παππαδάμ.

Γ'. Ἐπιτροπή. (Περιφέρεια Δυτικῆς ἐκκλησίας, ἐκτεινο-
μένη μέχρι Νησαίου, οἰκίας Καραγιαννάκη καὶ Ἀγορᾶς.) Αἱ
κυρίαί: Κωνσταντῆ Νεγρεπόντε, Σμαράγδα Μ. Ἀζελού, Ἀν-
να Δ. Κουτσονόνη, Σμαράγδα Μ. Ἀζελού, Μπέτω Σαλ-
βήγου.

Δ'. Ἐπιτροπή. (Περιφέρεια Γυμνασίου, ἐκτεινομένη μέ-
χρι Χειμάρρου καὶ δυτικῆς πλευρᾶς θεάτρου.) Αἱ κυρίαί: Δελ-
φίνα Μάρτισσις, Μαριγώ Ἰουστινιανοῦ, Μαρτίτση Βενιζέλου,
Κυρία Τζέξ.

Ε'. Ἐπιτροπή. (Περιφέρεια Ψαρριανῆς ἐκκλησίας ἐκτει-
νομένη μέχρι τῆς ὁδοῦ Ποσειδωνίας καὶ τῆς παραλίας ὁδοῦ.)
Αἱ κυρίαί: Ἀγγελικὴ Θρ. Κανάρη, Λασκαρίνα Ν. Σαχτούρη,
Ἀγγελικὴ Ν. Βαρβαρέσου, Μαριγώ Ν. Καλάρη.

Δημοσιεύοντες τὴν ἀπόφασιν τῆς κοσμητείας
τῆς παρ' ἡμῖν Σχολῆς τῶν ἀπόρων παιδῶν δι' ἧς
ἀνακηρύσσεται μὲ γ α ς ε ὑ ε ρ γ ε τ ῆ ς τοῦ φιλαν-
θρωπικοῦ τούτου ιδρύματος, ὁ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει
γενόμενος συμπολίτης ἡμῶν Ζ. ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΗΣ,
ἐκφράζομεν μὲν δημοσίᾳ τὸν δίκαιον ἐπαινον τοῖς
ἀξιοτίμοις υἱοῖς καὶ τῇ χήρᾳ τοῦ ἀποβιώσαντος
διὰ τὴν ἀμεσον ἐκπλήρωσιν τῆς ἐντολῆς τοῦ μακα-
ρίτου Νεγρεπόντου, παροτρύνομεν δὲ τοὺς εὐπό-
ρους τῶν συμπολιτῶν μας νὰ μιμῶνται τὸ φι-
λάνθρωπον τοῦτου παράδειγμα, βέβαιον, ὅτι μέ-
γαν ἀποκομίζονται μισθὸν ἐν Οὐρανοῖς διὰ τοιού-
των ἀγαθοεργιῶν, τὰ μέγιστα δὲ εὐεργετοῦσι τὴν
κοινωνίαν ὡς συντελοῦντες διὰ τῆς ὕλικῆς συν-
δρομῆς τῶν εἰς τὴν ἐξημέρωσιν τοῦ ὁμοίου καὶ
τὴν ἀποκατάστασιν αὐτοῦ εἰς πολίτην χρηστὸν
καὶ ἐντιμον οἰκογενειάρχην.

Η ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΝ ΣΥΡΩ ΣΧΟΛΗΣ ΤΩΝ ΑΠΟΡΩΝ ΠΑΙΔΩΝ.

Συνελθοῦσα ἐκτάκτως ἅμα τῷ θανάτῳ καὶ τῇ ἀγγελίᾳ
τῆς μεγάλης πρὸς τὴν Σχολὴν δωρεᾶς τοῦ Ζωρζῆ Π. Νεγρε-
πόντε.

Λαβοῦσα ὑπ' ὅψιν ὅτι ἀποθνήσκων ὁ Ζωρζῆς Π. Νεγρε-
πόντες ἐνετείλατο τῇ χήρᾳ αὐτοῦ Κορίννᾳ καὶ τῆς υἱοῖς Παν-
τολέοντι καὶ Ἀντωνίῳ τὴν εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Ἀπόρων Παι-
δῶν Ἑρμουπόλεως προσφορὰν τετρακισχιλίων δραχμῶν, καὶ
ὅτι ἡ τε χήρᾳ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ προθύμως προσήνεγκον τὸ εἰ-
ρημένον ποσόν.

Ἀποδεχθεῖσα εὐγνωμόνως τὴν μεγάλην ταύτην δωρεάν.

Ἀποφασίζει.

Ἀναγράφει τὸν μακαρίτην Ζωρζῆ Π. Νεγρεπόν-
τε μέγαν εὐεργέτην τῆς Σχολῆς Ἑρμουπόλεως. Ἀναρτᾷ
τὴν εἰκόνα αὐτοῦ παρὰ τὴν ἐν τῇ Σχολῇ στήλην τῶν εὐερ-
γετῶν.

Παραγγέλλει ἵνα ἐν τῇ προσευχῇ τῶν μαθητῶν τῆς Σχο-
λῆς δέωνται οὗτοι ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τοῦ μεγάλου τῆς Σχολῆς
εὐεργέτου.

Ἀπονέμει τὴν ἐαυτῆς εὐγνωμοσύνην πρὸς τε τὴν σεβα-
στὴν χήραν αὐτοῦ Κορίνναν καὶ τοὺς υἱοὺς Παντολέοντα καὶ
Ἀντωνίον διὰ τὴν πρόθυμον ἐκτέλεσιν τῆς ἐντολῆς τοῦ μα-
καρίτου.

Παραγγέλλει τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος εἰς ἀπάσας
τὰς ἐν Ἑρμουπόλει ἐφημερίδας καὶ εἰς τὰς ἐν Ἀθήναις καὶ
Ἀνατολῇ, εἰς ὧν τὰς διευθύνσεις πέμπεται ἀντίγραφον.

Ἐγένετο ἐν Σύρῳ τῇ 10 Φεβρουαρίου 1875.

Ἡ Κοσμητεία

(Τ. Σ.)

ΠΑΥΛΟΣ ΤΣΟΛΑΣ Ἐφορὸς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΑΛΤΑΜΠΑΣΗΣ.

ΤΙΜΟΛΕΩΝ Δ. ΑΜΠΕΛΑΣ Γραμματεὺς.

Ν. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Θ. ΚΑΛΟΥΤΑΣ.

Νεκρολογίαι.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἀπεβίωσεν ὁ χρηστός καὶ ἐνάρε-
τος συμπολίτης ἡμῶν, δημοτικὸς δὲ σύμβουλος τοῦ ἡμετέ-
ρου Δήμου κ. Ζωρζῆς Νεγρεπόντης, εἰς τῶν μεγαλεμπόρων
τῆς ἡμετέρας πόλεως καὶ πατὴρ τέκνων ἐπίσης χρηστῶν
καὶ ἀγαπητῶν ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς κοινωνίᾳ. Ἡ πόλις ἡμῶν
βαρυνθεὶς προέπεμψεν εἰς τοὺς τάφους τὸν νεκρὸν αὐτοῦ,
ὡς στερηθεὶς ἀνδρὸς τὰ μέγιστα συμβάλλοντος εἰς τὴν ὑ-
ποστήριξιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας, πολλαχῶς δὲ
τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου ὑπηρετούντος διὰ τῆς συμμεθέ-
ξεως αὐτοῦ εἰς τὰ τῆς διοικήσεως. Ὁ Ζ. Νεγρεπόντης γεν-
νηθεὶς ἐν Χίῳ τῷ 1807, ὑπέστη πάντα τὰ δεινὰ τῆς κατα-
σχούσης τὴν αἰματόφυρτον ἐκείνην ἡσὸν σφαγῆς καὶ λεηλα-
σίας κατὰ τὸ 1821, καὶ αἰχμάλωτος ἀπήχθη εἰς Σούδα πα-
ρὰ τῇ αὐτῇ δυστρόπῳ Σατράπῳ. Ἐκείθεν διαδράς κατέφυ-
γεν ἐνταῦθα ἀπὸ τοῦ πρώτου τῆς νήσου συνοικισμοῦ καὶ εἰς
τὰ τοῦ κερδῶν Ἑρμού ἐπιδοθεὶς κατάρθωσεν ἵνα ἀπο-
κτήσῃ περιουσίαν οὐκ εὐκαταφρόνητον, ἥς κατὰλληλον
διὰ τῆς διαθήκης τοῦ ἐποιήσατο χρῆσιν, ὡς διαθέμενος ἀνὰ
τραχιλίαν μὲν δραχμὰς εἰς ἕκαστον τῶν ἐν τῇ πόλει φιλαν-
θρωπικῶν ἰδρυμάτων, τοῦ Νοσοκομείου, Ὁρφανοτροφείου καὶ

Πτωχοκομείου καὶ χιλίας διὰ τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολά-
ου. Περὶ τὸ τέρας δὲ τοῦ βίου ὧν καὶ ἐνθυμηθεὶς ὅτι τί-
ποτε δὲν εἶχε καταλείψῃ ὑπὲρ τῆς ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ἀρτι-
συστάτου σχολῆς τῶν ἀπόρων παιδῶν, ἐνετείλατο τοῖς κλη-
ρονόμοις αὐτοῦ ἵνα εὐθὺς μετὰ τὸν θάνατόν του μετρήσωσιν
εἰς τὴν Κοσμητείαν τῆς Σχολῆς ταύτης τετρακισχιλίαν δραχ-
μὰς ὑπὲρ, καὶ ἐξετελέσθη, ὡς ἀνωτέρω ὁ προσήκων περὶ
τούτου ἐγένετο λόγος. Τοιοῦτος ὑπῆρξεν ἐν συντόμῳ ὁ Ζ.
Νεγρεπόντης, τὴν κηδεῖαν τοῦ ὁποίου διὰ λόγων καταλλή-
λων ἐκόσμησαν ὁ ἀξιοτίμος δικηγόρος καὶ μέλος τῆς κοσμη-
τείας τῆς ὡς εἴρηται Σχολῆς κ. Σαλταμπάσης καὶ ὁ διδά-
σκαλος κ. Γ. Κουγιουμτζέλης. Ἡμεῖς δὲ παραδιδόντες εἰς
τὴν αἰωνιότητα διὰ τῆς δημοσιογραφίας τὸ ὄνομα τοῦ χρη-
στοῦ τούτου συμπολίτου, δεόμεθα ὅπως ὁ Ὑψίστος ἀναπαύσῃ
αὐτὸν ἐν χώρᾳ ζώντων.

Ἡ πόλις ἡμῶν ἐπέπρωτο τὴν ἐπιούσαν τῆς κηδεῖας τοῦ
μακαρίτου Ζ. Νεγρεπόντε, καὶ ἕτερον σεβαστὸν μέλος τῆς
ἡμετέρας κοινωνίας νὰ κηδεύσῃ, τὸν γεραρὸν καὶ ἐννενηκον-
τούτην ἄνδρα, ΝΙΚΟΛΑΟΝ ΓΙΑΓΙΤΖΗΝ τὸν Ἀμφισέα. Ὁ
σεβαστὸς οὗτος γέρονς δικαίως δύναται νὰ ὀνομασθῇ κοινὸς
τῆς Ἑρμουπόλεως πατὴρ, καθὼ πρὸ πεντήκοντα ἐτῶν ἐν
ταύτῃ ἀποκατασταθεὶς καὶ μετὰ τῶν ὀλίγων ἐτι ἐπιζώντων
συγχρόνων του εἰς τὴν ταξινόμησιν καὶ τὴν καλὴν αὐτῆς
διοίκησιν συντελέσας, διότι δὲ ἦτο εὐπορος, καὶ διότι εἶχε
μεθέξῃ τοῦ ἐνδόξου τῆς πατρίδος ἀγῶνος, καὶ διότι πείρα
μεγάλῃ περὶ τὰ ἀνθρώπινα καὶ σύνεσις βαθεῖα, συνηνωμένα
μετὰ τῆς σπανίας τοῦ ἀνδρὸς φιλοπατρίας, ἀπεκαθίστων
αὐτὸν τοῖς πᾶσι σεβαστὸν καὶ ἀγαπητὸν. Ὡς δημογέρον
λοιπὸν ἐπροστάτει τοῦ τόπου ἐπὶ πολλὰ ἔτη καὶ οὐδὲν τῶν
ἐν ἡμῖν ἀρχαίων μνημείων εἶτε ναὸς εἶναι, εἶτε ἐκπαιδευτή-
ριον, εἶτε δημοσίον ἢ φιλανθρωπικὸν ἴδρυμα δύναται τις νὰ
προσθελῇ χωρὶς νὰ συμπροσθελῇ μετὰ τούτου συνυπάρ-
χουσαν καὶ τὴν ὕλικὴν καὶ ἡθικὴν συνδρομὴν τοῦ Ν. Γιαγι-
τζῆ. Ἡ ἀγάπη ἣν ὑπὲρ αὐτοῦ ἡ πόλις ἡμῶν ἔστρεψε ἐξεδη-
λώθη ἐν τῷ προσώπῳ του κατὰ τὸ 1850, ὅτε ἐπιστεύθη
αὐτῷ τὴν διοίκησιν τοῦ Δήμου διὰ τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ Δη-
μάρχου, καὶ τὸ καθήκον τοῦτο ὁ μακαρίτης Γιαγιτζῆς ἐξε-
τέλεσε μετὰ πάσης ἀκριβείας, καθόσον καὶ τοῖς νυκτερινῆς
αὐτοῦ ἀναπαύσεως τὸν χρόνον πολλαχῶς ἐθυσιάζε πρὸς ἐπιτή-
ρησιν τῆς ἡσυχίας καὶ τάξεως. Ἐκ τοῦ γάμου αὐτοῦ δν συνῆ-
ψεν ἐν μέσῳ τῆς τῶν ὀπλων κλαγγῆς (*) δύο ἔσχε τέκνα ἄρ-
ρεν καὶ θῆλυ. Καὶ τὸν μὲν υἱὸν ἐν ἡβῇ ἀποθανόντα ἔθαψε μετὰ
καρτερίας ἀξιοθαυμάστου, τὴν δὲ θυγατέρα ὑπᾶνδρυνσε μετὰ
τοῦ ἀξιοτίμου πρώην Νομάρχου Κυκλάδων κ. Παπαηλιοπού-
λου, ἀλλὰ καὶ ταύτης τὸν θάνατον προῶρως ἔσχε τὴν δυ-
στυχίαν νὰ θρηνήσῃ, ἄπαιδος ἀποθανούσης ὀλίγον μετὰ τοῦς
γάμους αὐτῆς. Τὴν κηδεῖαν αὐτοῦ ἡ πόλις ἐτίμησε διὰ τῶν
εἰς τοὺς Δημάρχους αὐτῆς ἀποδιδόμενων τιμῶν, ἡ δὲ φρουρὰ
ἀπέδωκεν αὐτῷ τὰς τεταγμένας τιμὰς εἰς ἄνδρα Ἰππότην
τοῦ Β. Τάγματος τοῦ Σωτήρος καὶ Ἀριστείου λόχου, τοῦ
Δικηγόρου κ. Γ. Ποσειδωνίου διὰ καταλλήλου λόγου τὸν νε-
κρὸν αὐτοῦ τιμήσαντος. Διὰ τῆς διαθήκης αὐτοῦ δημοσιευ-
θεῖσης χθὲς, καταλείπει ποσὸν 250 χιλιάδων δραχμῶν εἰς
τὸν Δῆμον τῆς ἐαυτοῦ Πατρίδος, ἵνα δι' αὐτοῦ ἀνεγερθῇ Γυ-
μνάσιον ἐν Ἀμφίσῃ ἐκ δὲ τῶν τόκων συντηροῦνται οἱ ἐν
αὐτῷ διδάσκοντες. Καὶ τοῦτο δὲ δῆγμα τρανώτατον εἶναι
τῆς μεγάλης τοῦ ἀνδρὸς διψῆς πρὸς τὴν παιδείαν, ἥς τὴν
στερησιν ἐθεώρει τὴν μεγίστην τῶν ζημιῶν διὰ τὸν ἄνθρω-
πον. Κατέλιπε δὲ καὶ ἀνὰ τριακοσίας δραχμὰς εἰς τινὰ τῶν
ἐνταῦθα φιλανθρωπικῶν καθιδρυμάτων, καὶ ἀσήμαντὰ τινα
ποσὰ διὰ τοὺς ἐνταῦθα καὶ ἐν Ἀμφίσῃ συγγενεῖς του. Πε-
ραίνοντες ὡδε τὸν περὶ τοῦ μακαρίτου Γιαγιτζῆ λόγον, δὲν
δυνάμεθα ἢ νὰ θεωρήσωμεν τὴν ἀπώλειαν αὐτοῦ ἀπώλειαν
Ἑθνικὴν, οὐχὶ διότι ἡ Πατρίς ἡδύνατο πλέον νὰ προσδοκᾷ
παρ' αὐτοῦ καὶ ἄλλας ἐκδουλεύσεις, ἀλλὰ διότι οἱ ἐπιζῶντες
ἀποστεροῦμεθα τῆς ζωῆς εἰκόνας καὶ τῆς ζωῆς ἱστορίας
τῶν πατέρων ἡμῶν, χωρὶς νὰ ἔχωμεν καὶ τὴν παρήγορον ἐλ-
πίδα ὅτι ἄλλοι, ἐπίσης χρηστοὶ καὶ φιλοπάτριδες ὡς οὗτοι,
ἔρχονται νὰ τοὺς διαδεχθῶσιν. Εἴη λοιπὸν καὶ τοῦ φιλοπά-
τριδος καὶ μεγαλοψύχου Νικολάου Γιαγιτζῆ τὸ μνημόσυνον
αἰώνιον καὶ ἡ μνήμη ζωῶσα καὶ ἀγήρω ἐν τοῖς Ἑλλήσι καὶ
ἰδίως ἐν τοῖς παρ' αὐτοῦ τόσῳ γενναίως εὐεργετηθεῖσιν.

(*) Διηγούνται ὅτι καθ' ἣν ὥραν ἐτελοῦντο οἱ γάμοι αὐ-
τοῦ, παρὰνυμφος δ' ἦν ὁ Γκούρας, ἦλθεν ἄγγελος λέγων ὅτι
Τούρκοι ἐπελθόντες στρατοπεδεύουσιν ἐκεῖ που πλησίον. Μό-
λις δ' ἐτελέσθη τὸ μυστήριον τοῦ γάμου καὶ ὁ Γιαγιτζῆς
ἀποχαιρετίσας τοὺς οἰκείους καὶ τὴν νύμφην, ὑπάγω, εἶπε,
μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ, καθόσον ἡ φωνὴ τῆς Πατρίδος μὲ κράζει
εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ στρατιώτου καθήκον. Ὅποια τῷ ὄντι ἡ αὐτα-
πάρνησις τῶν τότε Ἑλλήνων!

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τὰ Ὑπουργικὰ οὐχὶ τόσον αἰθρία. Καθ' ἃ ἐπιστέλλουσιν
ἡμῖν ἐξ Ἀθηνῶν ἡ περὶ συμπλήρωσεως τῆς Ἐπισκοπῆς Γορ-
τυνίας διαφωνία μετὰ τῶν Ὑπουργῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡ ἀγα-

λίνωτος: ἐν πᾶσιν ἀνάμειξιν καὶ ἐπιπράττεις τοῦ Ἰπουργοῦ Νικολοπούλου δυσχερῆσθε τινὰς τῶν Ἰπουργῶν καὶ Ἰπουργικῶν, ὥστε ἀμφιβάλλεται ἂν θὰ ἐπιμείνη ὁ κ. Βουλγαρὸς ζητῶν τὸ διάταγμα τῆς συγκαλέσεως τῆς Βουλῆς, ἢ ἂν θὰ προτιμήσῃ νὰ παραιτηθῇ, ἀφοῦ εἶναι ἤδη βέβαιον ὅτι οἱ μόνον οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ Ἰπουργοὶ καὶ οἱ δὲ τρεῖς τῶν Ἰπουργῶν δὲν θὰ συμπράξωσι μετ' αὐτοῦ. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν τὴν πρὸς τὴν Ἀκαρνανίαν ἀγροῦσαν κατὰ τὰ εἰδισμένα αὐτῷ τραπεῖς, σκέπτεται νὰ μὴ ἐπανέλθῃ, πρὶν ὁ Βουλγαρὸς ἢ καταθέσῃ ἢ ἀφαιρῇ τὴν ἐξουσίαν. Πολλὰ καταβάλλονται προσπάθειαι ἵνα πεισθῇ ὁ κ. Κανάρης νὰ ἀναλάβῃ τὰ ἥνια τῆς ἐνεστάσης Κυβερνήσεως ἀλλὰ διατελεῖ ἀμετάπειστος, ἐπίσης τὰ αὐτὰ ἐτέρωθεν ἐνεργοῦνται περὶ συμμαχικῆς κυβερνήσεως μεταξὺ τῶν κ. κ. Ζαῖμη καὶ Δελιγεωργίου ἀλλὰ καὶ οὗτοι ἀπαναίνονται τ' ἄδωρα τῶν αὐλικῶν καὶ αὐλοκολάκων δῶρον, ἄχρις ἂν ἔλθῃ ἐπὶ τὰ πράγματα, ὃ ἀπόκειται, ἄχρις ἂν δὴλ. ἔλθῃ ὁ κρατὴρ τὴν ἀέθνην καὶ τὸ πῦρον ἐν τῇ χεירί, ὅστις πᾶρ μὲν ἁκαρπύς τῆς Αὐλῆς ἐξέλιτο παραδῶσι τῷ πυρὶ, πᾶρ δ' ἁχρὺς τῆς διοικήσεως τῶν φαύλων κατακαύσει. Ἐγγὺς ἡ ἡμέρα φίλοι καὶ μὴ ἀποθαρρύνεσθε, ἐγγὺς ἡ ἡμέρα καὶ ἡν ἡ ταῖς καὶ ἡ εὐνομία θελοῦσιν ἐπανέλθῃ ἐκ τῆς ὑπερορίας.

— Παρεκλήθημεν νὰ ὑπενθυμίσωμεν εἰς τὸν κ. Δήμαρχον νὰ δώσῃ ἐν τέλος ὁριστικὸν εἰς τὴν διὰ τοῦ κ. Γ. Δομεστίου ἐπιδοθεῖσαν αὐτῷ ἀναφορὰν ἐξ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα περίπου ἐνοριτῶν τοῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως ὑπογεγραμμένην, δι' ἧς ἐξαιτοῦνται ἵνα ἐπανέλθῃ εἰς τὴν θέσιν τοῦ ὁ ἀδίκως καὶ ἀναρμοδίως παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ναοῦ παυθεὶς ἀριστερὸς μουσικὸς τοῦ αὐτοῦ Ναοῦ κ. Εὐάγγελος, ὅπως γνωρίζωσιν οὗτοι ἂν ἡ αἰτησίς των τυγχάνει τῆς δεούσης ἐπιδοκιμασίας ἐκ μέρους τοῦ κ. Δημάρχου καὶ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἢ ἂν θὰ περιφρονήσῃ παρὰ τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς χάριν ἐνὸς ἀνθρώπου οὐ μόνον ἀναξίου νὰ ψάλλῃ ἐντὸς τῶν Ναῶν ἀλλὰ καὶ νὰ διδάσκῃ τοὺς παῖδας τῶν τὰς βεῖας διδασκαλίας, τὸν θεῖον Νόμον, καὶ ἰδίως τὴν ἐδόξουν, ὀγδόην καὶ δεκάτην ἐντολήν. Διὰ τῶν ὀλίγων τούτων νομιζόμεν ὅτι διδοται νύξιν ἢ προσήκουσα τοῖς ἐνδιαφερομένοις ὑπὲρ ἑκατέρου τῶν προσώπων, τοῦ παυθέντος δὴλ. καὶ τοῦ παρασκευαζομένου νὰ διαδεχθῇ τὸν παυθέντα, ὅτι εἰς δυσάρεστον σημεῖον ὠθοῦνται τὰ τῶν ἐνοριτῶν τῆς Κοιμήσεως καὶ εἶναι καλὸν ἔνθεν μὲν ἡ μετριοπάθεια καὶ ἡ ὑπομονὴ τῶν διαφερομένων, ἔνθεν δὲ ἡ σύνεσις καὶ ἡ πρόνοια τῶν ἀρχῶν νὰ ἐπιφέρωσι τὴν δυνατὴν καὶ πᾶν ἀρεστὴν θεραπείαν, ἵνα μὴ ἐκτεθῶσιν εἰς τὴν δημοσιότητα πράγματα ὅπως δυσάρεστα διὰ τὸν ὑποκινούντα πάντα τὰ σκάνδαλα ταῦτα, καὶ τὰ ὅποια εἴμεθα βέβαιοι ὅτι, θὰ βλάψωσιν ἀντὶ νὰ ὠρεθίσωσιν αὐτόν.

— Ἡ ἔλλειψις χώρου δὲν ἐπιτρέπει ἡμῖν νὰ δώσωμεν τὴν προσήκουσαν ἀπάντησιν εἰς τὴν συνάδελφον ἀ' Βερμούπολιν τὴν μετὰ τοσούτου πατάγου ἐξεληούσαν νὰ ἐγκωμιάσῃ τὰς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἡμετέρου Δήμου ἀποφάσεις τοῦ ἀξιότιμου ἡμῶν Νομάρχου κ. Θεοχάρους. Ἡμεῖς ἐκτρέφομεν ἄπειρον ὑπόληψιν ὑπὲρ τοῦ διοικητικοῦ τούτου ὑπαλλήλου διὰ τὴν προθυμίαν καὶ δραστηριότητα μετ' ἧς ἐργάζεται, ἀλλὰ εἶναι ἀδύνατον νὰ πεισθῶμεν ὅτι δὲν ὑπάρχουσι καὶ περιστάσεις τινὲς αἰτινὲς ἐπιδοῦνται ὅτι οὐχὶ ἐξ ἰδίων πεποιθήσεων ἀλλ' ἑτεροδούλως ὠθήθη εἰς τὴν ἐκδοσὶν τῶν ἀποφάσεων τούτων. Καὶ δὲν δυνάμεθα μὲν νὰ ἀποκρύψωμεν τὴν λύπην ἡμῶν διὰ τὴν εἰς τὴν ἐξέλεξιν τοῦ κ. Νομάρχου ὑπεβολὴν ἐνὸς ὑπολογισμοῦ χωρὶς νὰ ἐπισυνάπτωνται ἐν αὐτῷ τὰ προσήκοντα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα καὶ τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὰς καθ' ὑπερβάσιν δαπάνας ψηφίσματα λιθωστρωμάτων καὶ ἄλλων ὅσα κατελόγισεν εἰς βάρος τοῦ κ. Δημάρχου καὶ τοῦ Δημοτικοῦ εἰσπράκτορος ἐπιφυλακτικῶς πάντοτε, οὐχ ἥττον φρονούμεν ὅτι ἡ ἐπερε νὰ ἐπιστρέψῃ τὰ ἔγγραφα ταῦτα πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν συμπλήρωσιν αὐτῶν ἄνευ τοσούτου θροῦ καὶ πατάγου, ὅπερ προσήκον ἐν ὁμοίαις περιστάσεσιν, ἢ ἐκδίδων τὴν ἀπόφασιν τοῦ νὰ ἐκδώσῃ αὐτὴν ἀνδρικατέραν, ἢτοι ἀνεπιφυλάκτως καὶ ὁριστικῶς. Ἦδη ὅμως ὡς ἔχει αὕτη, πόρρω ἀπέχει τοῦ νὰ ᾔται Ζηροπούλειος ἀπόφασις. Ἐπίσης δὲν δυνάμεθα νὰ πεισθῶμεν ὅτι δὲν ὑπῆρχευσεν τῷ κ. Νομάρχῳ σκεψὶς ἐτερόβουλος τὴν παῖσιν τῶν ἱατρῶν τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου καὶ τὴν ἐλάττωσιν μισθοδοσιῶν ὑπαλλήλων τινῶν, τὴν μὴ θίξιν δὲ τῆς μισθοδοσίας ἄλλων, καθόσον ἀμφοτέρω ταῦτα ἤρεσκον ἢ ἀπῆρεσκον εἰς τὸν ἀναμειγνύμενον πάνυ κακῶς εἰς τὰ πράγματα τοῦ ἡμετέρου Δήμου, ὡς ὑπὸ πάντων λέγεται καὶ πιστεύεται, καὶ ὅστις καὶ τυφλοῖς δῆλον ὅτι καὶ ἐν τῷ Δημοτικῷ Γραφείῳ καὶ ἐν τῇ Ἀστυνομίᾳ ἔχει πρόσωπά τινα ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ. Ὁ κ. Ζηνοπούλος μέλλων νὰ περικλύσῃ δαπάνας δημοτικὰς, ὡς ἐνθυμοῦνται ὅλοι, προέβη εἰς ταῦτας ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, μηχανικοῦ τοῦ Δήμου ὄντος. Ὁ κ. Θεοχάρης ὅμως φαίνεται πως φεισάμενος ὑπαλλήλου τινὸς Δημοτικοῦ, προστατευομένου ὡς λέγεται παρὰ τοῦ ὑπαγορευσαντος τὰς τοιαύτας τροποποιήσεις. Τοιαύτην οὐ μόνον ἡμεῖς ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ μάλ' ἀδι-ἀφῶς πρὸς τὰ τοιαῦτα διακείμενοι ἔχουσι γνῶμην. Ἄλλως τε δὲ εἶναι μικραὶ καὶ πάντῃ λόγου ἀνάξια αἱ παρατηρήσεις περὶ δαπανῶν ὑδάτων, σαρωθῶν καὶ ἀμοιβῶν ἱερέων κατὰ τὸν ἁγιασμόν, δι' ἑνα δῆμον οἷος ὁ ἡμετέρος. Ἐν τοσούτῳ καὶ πάλιν λέγομεν ὅτι ὁ κ. Δήμαρχος πταίει, καθὼς ἐξ ἀρχῆς ἐπιτρέπων εἰς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πρόσωπον νὰ ἀναμειγνύ-

ται εἰς τὰ δημοτικὰ αὐτοῦ καθήκοντα, καὶ νὰ ὑπόσχηται αὐτῷ Κυβερνητικὰς καὶ διοικητικὰς προστασίας, ὥστε εἶχεν ἀνάγκην εἰς δῆμαρχος μίᾳ πόλεως ὅποια ἡ Βερμούπολις, ἀκριβῶς τὸ ἑαυτοῦ καθήκον γινώσκων καὶ ἐπιτελῶν καὶ μάλιστα τοιοῦτος οἷος εἶναι ὁ κ. Βαφιαδάκης, τῆς Κυβερνητικῆς ἢ ἄλλης τινὸς προστασίας. Εἶναι δὲ νόστιμος ἄλλη τις συνάδελφος λέγουσα, ὅτι ἡ ἀπόφασις τοῦ κ. Νομάρχου ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τούτου σκοπὸν ἔχει τὴν ἀφαίμαξιν τοῦ ἰδιωτικοῦ ταμείου τοῦ κ. Βαφιαδάκη, ἐνῷ ἀπόφασις τοιαύτη εἶναι καθ' ἡμᾶς ἀπλοῦς πάταγος εἰς ἐκφύδῃσιν μόνον τῶν ἀδῶς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐχόντων γενόμενος, ἄτε δὴ μελλουσῶν ἐν-τὸς ὀλίγου τῶν δαπανῶν τούτων νὰ περιβληθῶσι διὰ τοῦ νομίμου κύρους.

— Κατὰ 16ην Ἰανουαρίου ε. ε. ὁ Ν. Κανδυλάκης ἡ Μαρινέρος, διενυκτέρευσε εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ν. Κυπραίου ἢ Σάκκου, ὅστις κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην ἐν μέθῃ διατελῶν, ἀπώλεσε μία λίρ. ὄθωμ. καὶ τρία ὄθωμ. τάλ., τὴν δὲ ἐπιούσαν διέδωκεν ὅτι τὰ χρήματα ταῦτα τῷ ἀφῆρθησαν παρὰ τοῦ Ν. Κυπραίου. Σήμερον ὅμως παρουσιάσθη ἐνώπιον τῶν κκ. Ἰω. Μακρῆ ἐνωματάρχου, Ε. Δασκαλάκη, Ἰω. Βολλάνη καὶ Γ. Τσίρου ὁ εἰρημένος Ν. Κανδυλάκης ἡ Μαρινέρος, ὡμολόγησεν ὅτι τὰ χρήματα ταῦτα ἀνευρέθησαν καὶ ὅτι ἐσφαλμένως διέδωκεν ὅτι τῷ ἀφῆρθησαν παρὰ τοῦ Ν. Κυπραίου ἢ Σάκκου.

— Χθὲς συνῆλθε καὶ πάλιν ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ἡ συστηθεῖσα ἐπιτροπὴ, ὅπως σκεφθῇ περὶ διδασκτικῶν βιβλίων τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως. Μετὰ πολλὰς συζητήσεις κατῆλθον τέλος ἡ γνῶμη νὰ συστηθῇ ἰδίᾳ εἰδικὴ ἐπιτροπὴ, ἧτις νὰ ἐκλέξῃ μὲν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων διδασκτικῶν βιβλίων τὰ κάλλιστα, νὰ κηρύξῃ δὲ διαγωνισμόν εἰς συγγραφὴν τῶν ἐλλειπόντων, καὶ μετὰ τοῦτο νὰ ὀρίσῃ καὶ τὰ μὲν καὶ τὰ δὲ εἰς ἀποκλειστικὴν διδασκαλίαν ἐν τοῖς ἐλληνικοῖς σχολείοις καὶ γυμνασίοις τοῦ κράτους ἐπὶ ὠρισμένην χρονικὴν περίοδον. Ἀγνοοῦμεν, ἂν ἡ γνωμοδότησις αὕτη τῆς ἐπιτροπῆς θέλει ἐγκριθῇ καὶ ἐκτελεσθῇ ὑπὸ τοῦ κυρίου ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, ἀγνοοῦμεν δ' ἔτι μᾶλλον, ἂν ἡ μέλλουσα νὰ συστηθῇ, ἐν περιπτώσει ἀποδοχῇ τοῦ μέτρου τούτου, ἐπιτροπὴ θέλει ἀποτελεσθῇ ἐξ εἰδικῶν, ἱκανῶν καὶ ἀνεξαρτήτων ἀνδρῶν, ὅπερ μόνον ἔως δύναται οὐχὶ νὰ δικαιολογήσῃ, ἀλλὰ νὰ συγχωρήσῃ πως τὴν ἐφ' ὠρισμένον χρόνον δέσμευσιν τῆς διδασκαλίας. Τὸ βέβαιον ὅμως εἶναι, ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο, ὅπερ ἀντιστρατεύεται ἀντικρὺ εἰς τὴν παραδεδομένην μέχρι τοῦδε παρ' ἡμῖν καὶ καθ' ὅλην τὴν σοφὴν Γερμανίαν ἐλευθερίαν τῆς διδασκαλίας, πολὺ συνετάραξε τοὺς κύκλους τῶν παρ' ἡμῖν βιβλιοκαπῆλων, οἵτινες ἄλλοι ἀπὸ πολλῶν καὶ ἄλλοι ἀπὸ ὀλιγωτέρων ἐτῶν ἐκμεταλλεύονται τὰ πτωχὰ τῶν μαθητῶν βαλάντια πρὸς ἴδιον σιτισμόν. Εὐχόμεθα ἀπὸ καρδίας, ὅπως ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ληφθησομένου μέτρου εἰλικρινῶς καὶ χωρὶς συμπαιγνῶν καὶ πλαγίων σκέψεων γινόμενη, καταστήσῃ ἀνεκτὴν τὴν ἐπὶ ὠρισμένον ἀριθμὸν ἐτῶν δέσμευσιν τῆς διδασκαλίας καὶ ἀπολύθωσιν, οὕτως εἰπεῖν, αὐτῆς.

(Ἀ. Νεολόγος, Ἀθηνῶν τῆς 7ης Φεβρ.)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΧΙΟΥ Ο ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΣ.

Εἰδοποιοῦνται οἱ κ. κ. Μέτοχοι τῆς Τραπεζῆς Χίου ὁ «Αρχάγγελος» ὅτι συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 39 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ἑταιρίας συνέρχεται ἐν Χίῳ ἐν τῷ Γραφείῳ αὐτῆς κατὰ τὴν 1/13 τοῦ προσεχούς Μαρτίου ὥρα 10 π. μ. ἡ Γενικὴ τῶν Μετόχων Συνέλευσις ὅπως καθυποβληθῇ αὐτῇ ὁ Ἰσολογισμὸς τῆς Τραπεζῆς μέχρι τῆς 31 Δεβρίου λήξαντος ἔτους καὶ ἡ ἐκθεσις τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

Οἱ θέλοντες ἐκ τῶν κ. κ. Μετόχων νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν ὀφείλουσι συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 38 τοῦ Καταστατικοῦ, ἕνα μῆνα πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς Συνεδριάσεως νὰ καταθέσωσι ἐπὶ ἀποδείξει, τοὺς τίτλους των ἐν Χίῳ μὲν εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Τραπεζῆς, ἐν Κωνσταντινουπόλει δὲ παρὰ τῇ Τραπεζῇ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐν Ἀθήναις παρὰ τῇ Ναυτικῇ Τραπεζῇ ὁ Ἀρχάγγελος, δυναμένων τῶν ἀπόντων Μετόχων νὰ ἀντιπροσωπευθῶσι δι' ἐγγράφου ἐπὶ τούτῳ δηλώσεως των πρὸς τὴν Τράπεζαν.

Ἐν Χίῳ τῇ 15/27 Ἰανουαρίου 1875.

Ὁ Διευθυντῆς
Ε. Α. ΚΑΡΑΒΑΣ.

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ο ΚΕΔΙΒΗΣ.

ἈΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ 24/5 Ἰανουαρίου 1875.

Ἡ κατὰ τὴν 3/15 Δεκεμβρίου Π. Ε. συγκροτηθεῖσα Γενικὴ τῶν Μετόχων Συνέλευσις τῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρίας ὁ «Κεδίβης» δι' ὁμοφώνου ἀποφάσεως τῆς ἐκήρυξε τὴν ἑταιρίαν ταύτην ὑπὸ δι-

λυσιν τὴν δὲ ἀπόφασιν τῆς ταύτης παρεδέχθησαν καὶ ἅπαντες οἱ μὴ παρόντες κατὰ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν Μέτοχοι. Κατὰ συνέπειαν ἡ ἑταιρία ἔπαυσε τὰς ἐργασίας τῆς ἐνταῦθα, καθὼς καὶ ἐν Σύρῳ καὶ Λιβερπούλ.

Ἡ ἐκκαθάρισις ἀνετέθη εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑταιρίας, τὸ ὅποσον θέλει ἐνεργήσῃ αὐτὴν διὰ τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ προσωπικοῦ αὐτῆς. Ὁ μέχρι τοῦδε Διευθυντὴς τῆς ἑταιρίας καὶ ὁ Γραμματεὺς θέλουν ὑπογράψαι ἐξ ὀνόματος τῆς ὑπὸ διάλυσιν ἑταιρίας.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
Γ. Κ. ΖΕΡΒΟΥΔΑΚΗΣ.

ΑΓΩΓΗ

Λουρέντζου Λουρεντζιάδῃ, κατοίκου Ἰου, Κατὰ

Γεωργίου Καρούλη, κατοίκου ὠσαύτως, ἡδὴ δὲ ἀγνώστου διαμονῆς.

Ἐνώπιον τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν.

Δυνάμει τῆς ἀπὸ δέκα Δεκεμβρίου 1871 ἰδιωτικῆς ἀποδείξεώς του ἐδανείσθη ὁ ἐναγόμενος ἀπὸ τὸν Ἀντώνιον Γ. Ἀρτέμην δραχμὰς 475 πρὸς 12 τοῖς 0/0 ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἀποδείξεως ταύτης, ἧτις ἐξεχωρήθη εἰς ἐμὲ δυνάμει τοῦ ἀπὸ 15 Αὐγούστου 1874 ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου ἀντὶ ἰσοῦ ποσοῦ ὅπερ κατέβαλον εἰς τὸν ἀρχικὸν δανειστήν, ἐπομένως δικαιοῦμαι ἐγὼ ν' ἀπαιτήσω παρ' αὐτοῦ τὸ ποσὸν τοῦτο ἀναβαῖνον μέχρι σήμερον εἰς δραχμὰς 634 καὶ 50 0/0.

Ἐπίσης ὁ αὐτὸς ἐναγόμενος ἐδανείσθη παρὰ τοῦ Βασιλείου Ἀθανασοπούλου δραχμ. 50 πρὸς 12 τοῖς 0/0 δυνάμει τοῦ ἀπὸ 3 Μαρτίου 1872 γραμματίου ὀπισθογραφηθέντος εἰς τὴν διαταγὴν μου, διὰ τῆς ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1873 ὀπισθογραφῆσεως, ὅθεν μοὶ ὀφείλει προσέτι δραχμὰς 175.

Ἐπειδὴ πρὸς ἐξασφάλισιν ἐν μέρει τῆς ἀπαιτήσεώς μου ταύτης κατέσχον εἰς χεῖρας τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ διαμένοντος Γεωργίου Μερσίνη δραχμ. 530 ὀφειλομένας παρ' αὐτοῦ εἰς τὸν χρεώστην μου ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν κατασχετηρίου μου.

Προσκαλῶ τὸν ἐναγόμενον ἐμπροθέσω πρὸς συζήτησιν ἐνώπιον τοῦ ἀνωτέρω σημειωθέντος Δικαστηρίου καὶ ἐξαίτουμαι νὰ ὑποχρεωθῇ καὶ δι' ἀπορίσεως προσωρινῶς ἐκτελεστικῆς νὰ μοὶ πληρώσῃ ἐν ὅλῳ δραχμ. 809 καὶ 50 0/0 ἐντόκου· μέχρις ἐξοφλήσεως, νὰ ἐπικυρωθῇ ἡ εἰς χεῖρας τοῦ τρίτου ἐνεργηθεῖσα συντηρητικὴ κατάσχεσις ἐπὶ δραχμῶν 530 καὶ ὑποχρεωθῇ οὗτος καὶ διὰ προσωπικῆς κρητήσεως νὰ μοὶ πληρώσῃ τὸ ποσὸν τοῦτο, καὶ νὰ καταδικασθῇ ὁ ἀντίδικος εἰς τὰ δικαστικὰ ἐξῆδα καὶ τέλη.

Ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητὴρ ἐντέλλεται νὰ κοινοποιήσῃ νομίμως ἀντίγραφα τῆς παρούσης μετὰ τοῦ συνημμένου κατασχετηρίου πρὸς τὸν ἐνταῦθα κ. Εἰσαγγελέα διὰ τὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ διαμένοντα τρίτον Γεώργιον Μερσίνην, δημοσιεύσῃ δὲ καὶ διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδομένης ἐφημερίδος ἡ «Πανόπη» διὰ τὸν ἀγνώστου διαμονῆς ἐναγόμενον καὶ κοινοποιήσῃ εἰς τὸν κ. Εἰσαγγελέα.

Ἐν Σύρῳ τὴν 4 Φεβρουαρίου 1875.

Ὁ Πληρεξ. Δικηγόρος ΙΩΑΝΝΗΣ ΝΟΣΤΡΑΚΗΣ.

ΚΑΤΑΣΧΕΤΗΡΙΟΝ.

Λουρέντζου Λουρεντζιάδῃ, κατοίκου Ἰου, Κατὰ

Γεωργίου Καρούλη, κατοίκου ἐπίσης.

Πρὸς τὸν τρίτον Γεώργιον Μερσίνην, κάτοικον ἐπίσης καὶ διαμένοντα ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

Ἐνώπιον τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν.

Παρὰ τοῦ Γεωργίου Καρούλη ἔχω λαμβάνειν δραχμὰς 809 καὶ 50 0/0 δυνάμει τοῦ ἀπὸ 3 Μαρτίου 1872 γραμματίου ἐκδοθέντος παρ' αὐτοῦ εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ Βασιλείου Ἀθανασοπούλου ὀπισθογραφέντος αὐτὸ εἰς τὴν διαταγὴν διὰ τῆς ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1873 τακτικῆς ὀπισθογραφῆσεως καὶ τῆς ἀπὸ 10 Δεκεμβρίου 1871 ἰδιωτικῆς ἀποδείξεως τοῦ ἰδίου πρὸς τὸν Ἀντώνιον Γ. Ἀρτέμην ἐκχωρήσαντά μοι αὐτὴν διὰ τοῦ ἀπὸ 15 Αὐγούστου 1874 ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου, πρὸς ἐξασφάλισιν δ' ἐν μέρει τῆς ἀπαιτήσεώς μου ταύτης κατὰσχω εἰς χεῖράς σας 530 δραχμὰς ὑπόλοιπον τοῦ τιμήματος τοῦ δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 236 συμβολαίου ἀγοραπωλησίας τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἑλληνικοῦ Προξενείου ἀγορασθέντος παρ' ὑμῶν κτήματος τοῦ ὀφειλέτου μου, καὶ σὰς παραγγέλλω νὰ κρατῆτε τὰ χρήματα ταῦτα εἰς χεῖράς σας μέχρις οὗ τὸ ἀρμόδιον Δικαστήριον ἀποφασίσῃ περὶ αὐτῶν.

Ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητὴρ ἐντέλλεται νὰ κοινοποιήσῃ δύο ἀντίγραφα τῆς παρούσης μετὰ τοῦ συνημμένου το μὲν ἐν διὰ τὸν εἰς ἀγνώστον διαμονὴν ἐναγόμενον, τὸ δ' ἕτερον διὰ τὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ διαμένοντα τρίτον πρὸς ἐνταῦθα κ. Εἰσαγγελέα, δημοσιεύσῃ δὲ καὶ διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδομένης ἐφημερίδος ἡ «Πανόπη».

Ἐν Σύρῳ τὴν 4 Φεβρουαρίου 1875.

Ὁ Πληρεξ. Δικηγόρος ΙΩΑΝΝΗΣ ΝΟΣΤΡΑΚΗΣ.